

JOURNAL

Urantia-kirjan lukijoiden uutislehti ja lukemisto

TÄSSÄ NUMEROSSA

<i>Opettajien ja johtajien kouluttaminen</i> <i>Phil Taylor, Yhdysvallat</i>	1
<i>Pääkirjoitus</i> <i>Guy Perron</i>	3
<i>Urantia-kirja – muuan henkilökohtainen näkemys</i> <i>Seppo Kanerva, Suomi</i>	4
<i>Jumalan olemassaolon todistamattomuus</i> <i>Santiago Rodríguez, Espanja</i>	6
<i>Urantia-kirjan tunnetuksi tekeminen</i> <i>Jeffrey Wattles, Yhdysvallat</i>	8
<i>Anteeksiantamisen hyödyllisyys</i> <i>Alain Cyr, Kanada</i>	14
<i>Urantia-kirjan levittäminen</i> <i>Urantia-säätiö ja Urantia-veljeskunta, 1983</i>	15
<i>Miksi opintoryhmät ovat tärkeitä?</i> <i>Rick Lyon, Yhdysvallat</i>	24

IUA JOURNAL

Journalin toimituskunta

Toimittaja : Guy Perron
guyperon3@sympatico.ca
Apulaistoimittaja : Carolyn Prentice
cmp9q3@yahoo.com
Apulaistoimittaja ja käännösvastaava (ranska) Alain Cyr
alain_cyr@sympatico.ca
Käännösvastaava (espanja) Carlos Rubinsky
Käännösvastaava (suomi) Seppo Kanerva
Komitean jäsen Cathy Jones
Taiteellinen johtaja M. Caoile
Komitean puheenjohtaja Will Sherwood

Suomentajat Leena Kari ja Martti Vanninen

Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenet

Presidentti – Gaétan Charland – Kanada
gaetancharland03721@sympatico.ca
Varapresidentti – Seppo Niskanen – Suomi
seppo.niskanen@mediakoti.fi
Varainhoitaja – Mark Kurtz – USA
makurtz04@maplenet.net
Sihteeri – Shirley Pelland – USA
shirleypelland@comcast.net

Komiteoiden puheenjohtajat:

Koulutuskomitea – Carolyn Prentice – USA
cmp9q3@yahoo.com
Jäsenkomitea – Gary Rawlings – Yhdistynyt Kuningaskunta
Garyurantia@aol.com
Tiedotuskomitea – Will Sherwood – USA
will@thesherwoodgroup.com
Konferenssikomitea – Eddie King – USA
edwinking@bellsouth.net
Opintoryhmäkomitea – Rick Lyon – USA
ricklyon@tctc.com
Yhteyksienluontikomitea – Rick Warren – USA
rewar@swbell.net
Käännöskomitea – Peep Söber – Viro
psober@hot.ee
Sääntökomitea – Jerry Prentice – USA
gobearfoot@yahoo.com

Opettajien ja johtajien kouluttaminen

PHIL TAYLOR
Yhdysvallat

Tämä esitys on ensimmäinen kaksiosaisesta sarjasta, jonka tarkoituksena on määritellä, mitä viidenteen aikakautiseen ilmoitukseen liittyen tarkoitetaan puhuttaessa opettajista ja johtajista. Opettajan ja johtajan käsite on otettu näkymättömien ystäviemme antamasta kirjan julkaisuvaltuutuksesta, jossa meitä kehoitetaan ”kouluttamaan opettajia ja johtajia”. Tämä ensimmäinen osa pyrkii määrittelemään, mitä opettajana toimiminen merkitsee. Jatkan tätä keskustelua seuraavassa numerossa, jossa koetan valaista ymmärrystäni siitä, miten ’johtaja’ on määriteltävissä.

Mitä opettajuus merkitsee? Näyttää siltä, että varsinkin akateemisessa kielenkäytössä opettaja yhdistetään asiantuntemukseen. Mutta onko oikein määritellä opettaja asiantuntijaksi? Uskoakseni monet – joista itse olen yksi – suhtautuvat varauksella sellaiseen käsitykseen, että *Urantia-kirjan* opiskelun alalla on asiantuntijoita. Huolena on se, että pidettäessä joitakuita opettajia asiantuntijoina alamme pystyttää instituutiomaista hierarkiaa. Jos perustamme tähän ilmoitukseen liittyvän muodollisen opettajakoulutusohjelman, emmekö silloin ole samalla pystyttämässä jonkinlaista instituutiomaalista uskontoa? Huoli on perusteltu, joten astukaamme askel taaksepäin ja tarkastelkaamme sitä, mitä opettajuus merkitsee.

Olen todennut, että opettajat näyttävät meille usein oman alansa asiantuntijoina, ja monilla akateemisilla aloilla se onkin totta. Onko kuitenkaan mahdollista olla *Urantia-kirjan* asiantuntija – kirjan, joka tutkii sellaisia asioita kuin Jumalaa, hänen universumiaan ja meidän kokemuksiamme tässä universumissa? Kysykäämme siis, mitä asiantuntijana toimiminen merkitsee. Useimmat löytämäni määritelmät selvittävät, että asiantuntijalla on kokemusta tai koulutuksen tuottamaa kokemusta. Asiantuntevana opettajana toimiminen antaa siis ymmärtää, että henkilöllä on koulutusta ja laajaa kokemusta opettamisesta. Entä miten siihen päästään? Miten me opetamme, ellemmme ole hankinneet huomattavaa opettajankokemusta? On selvää, että jos mieli toimii opettajana, on hankittava opettamisen taitoa. On aloitettava alusta. Eli opettajina me aloitamme kokemattomina asiantuntijoina. Tarkoitan tällä sanoa, että aloitamme opettamalla sitä, minkä tiedämme, vaikka tietomme olisi vähäistäkin. Opettamisen aloittamisessa ei siis ole kysymys ylivertaisen tietämyksemme itsekkeskeisestä esilletuomisesta, vaan pikemminkin rehellisestä halusta jakaa tietämystämme kaltaisillemme siinä tarkoituksessa, että niin tehdessämme kokemuksemme karttuu, eikä vain opettamisesta vaan myös oppimisesta.

Määritelläkäämme siis edellisen valossa uudelleen, mitä opettajuus merkitsee:

Opettaja on henkilö, joka jakaa tietämystään muille.

Opettajuus ei ole mikään auktoriteetti- tai arvoasema. Yhtä vähän se ilmentää opettajan lopullista tietämystä. Opettaja on yksinkertaisesti mieluumminkin sellainen henkilö, joka haluaa jakaa tietämystään toisille. Tämän tosiasian valossa jokainen kykenee toimimaan jollakin tasolla opettajana, sillä meillä kaikilla on jotakin – tietoa tai kokemusta –, jonka voimme jakaa muiden kanssa. Minua miellyttää tällainen opettajuuden määritelmä, sillä sen myötä poistuu tietty määrä sitä elitismää, joka opettamiseen toisinaan liitetään. Kuka kelpaa opettajaksi? Vastaan, että jokainen, jolla on tietoa tai kokemusta jaettavaksi kanssaihmisilleen. On itsestään selvää, että on henkilöitä, joilla on muita enemmän asiantuntemusta jaettavaksi, ja he ovat niin ollen opettamisen kannalta muita paremmassa asemassa. Mutta myös ne, jotka tietävät paljon vain muutamasta asiasta, ovat kykeneviä opettamaan.

Koska tieto ei ole koskaan täysimääräistä, meidän tulee muistaa, että nöyryys kuuluu suuren opettajan ominaisuuksiin, sillä sellainen opettaja ymmärtää, että hankittavissa on aina enemmän tietoa ja kokemusta. Ennen kuin se on hankittu, hän jakaa tietämäänsä muille. Tällainen yksinkertaisuus ja tasapainoisuus tekee opettajasta helposti lähestyttävän. Suuret uskonnonopettajat eivät viihdy norsunluutorneissa vaan mieluummin kansan parissa. Heidän tulisi olla kaikkien opinhaluisten tavoitettavissa.

Jos opettaja tunnistaa tietämyksensä epätäydellisyyden, hän tiedostaa samalla sen, että hän on aina myös oppilas. Hän tiedostaa, että jos hän mieli tulla paremmaksi opettajaksi, hän on aina myös *Urantia-kirjan* opiskelija – ja vieläkin merkittävämpää, että hän opiskelee aina myös Jumalaa ja hänen universumiaan. Suuri opettaja on kertyneestä tietämyksestään ja kokemuksestaan huolimatta aina myös opiskelija, joka haluaa oppia ja löytää lisää. Meidän ei tulisi nähdä opettajaa henkilönä, joka kuuluu hierarkkiseen instituutioon, vaan pikemminkin ihmisenä, joka astelee ikuista totuuden löytämisen polkua, samalla kun hän jakaa oppimaansa kaltaisilleen. Määritelläkäämme kaiken edellisen valossa opettaja vielä kerran uudelleen. Vaihtakaamme sana ’opettaja’ ilmaukseksi ’oppilas-opettaja’, ja niin pääsemme entistä tarkempaan opettajan määrittelemään:

Opettaja on oppilas-opettaja, joka jakaa tietämystään muille.

Seuraavaksi nousee esille kysymys, miten meistä tulee parempia opiskelijoita ja miten hankimme tätä opettamisen kokemusta? Sallikaa minun kuitenkin esittää ensin toinen kysymys. Mistä tieto ja kokemus ovat peräisin? Älyllinen tietämyksemme Jumalasta ja universumista on peräisin Jumalan ilmoituksista, ihmisajattelusta ja kulttuurimme omaamasta tiedosta. Mutta tästä tiedosta olisi meille vain vähän arvoa, ellei olisi niitä

hengellisiä vaikuttajia, jotka suovat antimiaan mielellemme ja sielullemme. Sisimmässämme oleva Jumalan henki ravitsee, kehittää ja vaalii hengellistä kasvuamme ja ymmärrystämme. Se on sekä äyllisen että hengellisen kehityksemme käytevoima. Suuntaajamme on ehkä suurin kokemuksellisen oppimisen lähteemme. Jumalan henki on sisimmässä vaikuttava opettajamme, ja tämä suuri opettaja ei ole yksin vaan työskentelee kärsivällisesti yhdessä Pojan Hengen ja Äärettömän Hengen kanssa. Kaikki nämä hengelliset voimat toimivat yksissä tuumin opettamalla meitä ja kohottamalla ymmärryksemme kokemuksellista tasoa suoden meille sellaisen mielen yhtenäisyyden, joka mahdollistaa tämän tiedon prosessoinnin. Uskonnon opiskelijan kumppaneina ovat hänen henkilökohtaiset opettajansa, jotka opastavat ja ohjaavat opiskelijan mieltä, mikäli tämä haluaa universumin suurimpien voimien häntä ohjaavan. Ihmisessä on Jumalallinen Opettaja, jolla on kyky toimia kuolevaisopiskelijan kumppanina, jos tämä niin haluaa. Sitä mukaa kuin opettajan määritelmä kehittyy, huomaamme oppilas-opettajan käsitteen itse asiassa kaksimerkityksiseksi. Paitsi sitä, että voimme määritellä opettajan ikuisiksi opiskelijaksi, joka hankkii alati syvenevää tietoa ja kokemusta, voimme myös tunnistaa opiskelija-opettajan kumppanuussuhteeksi Jumalan ja ihmisen välillä, jossa suhteessa Taivaallinen Isä uurastaa ikuisesti lapsensa kanssa edistääkseen tämän oppimista. Isämme on sisimmässämme oleva opettaja.

Juuri tämä kumppanuus Jumalan kanssa on opettajalle ja opiskelijalle perin olennaista. Haluaisin tästä Isän ja ihmisen välisestä kumppanuudesta puhuessani mainita erikseen Isän tahdon tekemisen käsitteen. Miksi me etsimme Isän tahtoa? Johtuuko se ehkä siitä, että tiedostamme olevaksi jumalallinen tapa elää elämänsä? Johtuuko se kenties siitä, että valintatilanteissa tiedostamme, että voimme mennä joko kuolevaiselle ominaista tai sitten jumalallista tietä? Mieleemme toimii areenalla, jossa päätökset tehdään, ja olisi otollista tiedostaa, että päätöksemme korkein mahdollinen pyhittäminen tapahtuu valitsemalla sellaiset päätökset, jotka kaikkein täsmällisimmin vastaavat Isän tahtoa. Tarkoitin sanoa, että Isän tahdon valitseminen on aina valinta niiden mielessämme olevien ajatusten hyväksi, jotka edustavat korkeinta totuuden, kauneuden ja hyvyyden määrää.

Sana Ajatuksensuuntaaja on käsitettävissä parhaiten Isän tahdon ymmärtämisen termein. Mitä Ajatuksensuuntaaja on? Tiedämme sen Isän osaseksi, joka opastaa meitä täydellisyyteen. Miten? Ajatuksiimme suuntaamalla. Kuolevaisen olomuodossamme edessämme on hengellisesti tähdellistä päätöstentekoa. Nimenomaan niissä tilanteissa nämä Jumalan lahjat ovat perin juurin arvokkaita, sillä noissa suurten päätösten tekotilanteissa Isän tahto on tätä kautta aina saatavillamme. Mieleemme ja ajatustemme sokkeloissa on Suuntaajamme sinne tuoma ajatus, ja tuo ajatus on Isän tahto. Jumalan ajatusten löytäminen omien ajatustemme seasta

riippuu omista valinnoistamme ja arvostelukyvystämme. Mutta pohtiessamme sitä, mitä tiedämme Jumalan olemuksesta ja persoonallisuudesta, tiedämme hänet rakastavaksi, totuudelliseksi, kauniiksi ja hyväksi. Tästä seuraa näin ollen, että jos tarkastelemme mieltämme ja seulomme ajatuksiamme, niin jos silloin löydämme ajatuksen, joka edustaa suurinta määrää rakkautta, totuutta, kauneutta ja hyvyyttä, sen täytyy olla Isän tahto.

Ihmis-Jeesus näki Jumalan pyhänä, oikeudenmukaisena ja suurena samoin kuin totena, kauniina ja hyvänä. Kaikki nämä jumalallisuuden attribuutit hän kokosi mielessään kokonaisuudeksi, joka oli "taivaassa olevan Isän tahto". [2087:2]

Mikä opetustilanteessa on Isän tahdon etsimisen tarkoitus? Tieto Isän tahdosta viimeistelee kuolevaisopiskelijan ja Jumalallisen Opettajan välisen kumppanuuden. Kuolevaisen tehtyä korkeimman päätöksensä Jumalan tahdon etsimisestä tällainen sielu on tehnyt myös valinnan jumalankaltaiseksi tulemisen hyväksi. Tällainen luotu on elämän kokemuksessaan tiedostanut sen korkeimman arvon, joka sisältyy Jumalallisen Opettajan opastukseen ja ohjaukseen, ja hänen valintansa on olla jumalallisesti opetettu. Jos hän on tiedostanut tämän suhteen, silloin hän on myös tiedostanut opettamisen ja palvelemisen välillä vallitsevan väistämättömän suhteen. Jos kuolevainen on tehnyt valintansa jumalankaltaisuuden hyväksi, hän on silloin myös päättänyt palvella muita, niin kuin Jumala palvelee lapsiaan. Sellainen on Jumalan olemus. Niin kuin Jumala palvelee ja hoivaa meitä, niin tekee myös Jumala tunteva kuolevainen – pyrkimyksessään tulla Jumalan kaltaiseksi – päätöksessään palvella Isää ja hoivata hänen lapsiaan. Yksi suurimmista palvelu- ja hoivatoista olisi opettaminen. Mikäli mielimme olla hyödyksi Jumalalle ja hänen lapsilleen, mikä voisi olla suurempaa palvelua kuin on auttaa veljiämme ja sisariamme löytämään Jumalan? Ja juuri tällainen Jumalan palvelemisen ja hänen tahtonsa etsimisen menetelmä auttaa meitä opettamaan kaltaisiamme.

Minulle on hankalaa edes kuvitella olevani hyödyksi veljilleni ja sisarilleni ja opettavani heitä ilman Isäni apua, opastusta ja mukanaoloa, sillä juuri hän johdattaa minut sitä tarvitsevien kanssaihmisteni pariin ja juuri hän opettaa minulle, mitä sanoa. Hän auttaa minua oppimaan ja hän auttaa kaltaisiani oppimaan. Ellei Jumala olisi palvelu-, hoiva- ja opetusponnistusteni keskiössä, ei minulla olisi opetettavia eikä kykyä jakaa ymmärrystäni Jumalasta ja hänen universumistaan. Opettamisessa on toden totta kysymys kumppanuuden muodostamisesta Jumalan kanssa, ja Jumalan tahdon etsintä auttaa tätä kumppanuuden syntymistä.

Mikäli tällainen opiskelija-opettaja on astunut kyseiselle oppimisen ja opettamisen tielle, silloin tällainen opettaja on todellisuudessa liittynyt koulutusohjelmaan, jossa häntä opetetaan henkilökohtaisen kokemuksen kautta ja jossa hän opettaa ja kokee entistä enemmän Jumalasta. Tämä ohjelma on Taivaallisen Isämme meille asettama, jotta oppisimme kokemalla. Saat olla aivan varma, että tämä on todellinen ohjelma. Jumala voi ja tahtoo kouluttaa meistä opiskelijoita ja

opettajia, jos niin haluamme. Saatavillamme ei ole muuta ohjelmaa, joka yhtä täydellisesti ottaisi huomioon vahvuutemme ja heikkoutemme, olisi yhtä runollisesti haastava ja universumitutkimusmatkaamme ajatellen yhtäläisen valmentava.

Tämä ohjelma on kaikkien niiden ulottuvilla, jotka haluaisivat yrittää Jumalan ja hänen lastensa palvelemista ja hänen tahtonsa täyttämistä. Siihen myöntyesämme Jumala ja hänen Poikansa kouluttavat meitä kokemuksellisesti. Ja siinä määrin kuin tällainen kuolevainen pyrkii kasvamaan Jumalan tietämisessä ja kokemisessa, samassa määrin hän pyrkii jakamaan tietoaan ja kokemustaan muille. Sillä on totta, että jos olemme päättäneet etsiä Isän täydellisyyttä ja hänen täydellisen mielensä valintoja, tulemme siinä tapauksessa havaitsemaan, että olemme astuneet palvelemisen ja oppimisen tielle. Ja tällainen oppimis- ja palveluohjelma tuo mukanaan ikuisen elämänuran koulutuksen, oppimisen, palvelemisen ja opettamisen piirissä. Tällainen ohjelma edellyttää meiltä paitsi opiskelijan kurillisuutta ja tarkkanäköisyyttä myös opettajan viisautta ja armeliaisuutta. Kysymyksessä on kauniista suhteesta, jossa yksittäinen kuolevainen muodostaa kumppanuuden Jumalan kanssa omistaen mielensä Jumalan palvelemiseen ja kaltaistensa opettamiseen ja luo näin kokemukselliselle kasvulle positiivista tehoa.

Haluaisin tämän kumppanuussuhteen valossa kehittää edelleen ymmärrystäni siitä, mitä opettaja on:

Opettaja on opiskelija-opettaja, joka yhdessä Jumalan kanssa jakaa tietämystään ja kokemustaan muille.

Nyt kun äskeinen määritelmä on jo lähestulkoon Ntydyttävä ymmärrys siitä, mitä opettaja on, jäljellä on vielä yksi kysymys minun esittää. Opettaako opiskelija-opettaja vain ja ainoastaan *Urantia-kirjaa*? Vaikka näyttäisi siltä, että tavoitteemme tulisi *Urantia-kirjan* ympärille muodostuneiden organisaatioiden kannalta olla kirjan opetusten levittäminen, en voi välttyä uskomasta, että opettajina meidän roolimme on laajempi. Vaikka työmme kohdistuukin tämän suuren ilmoituksen opettamiseen ja jakamiseen kaltaistemme kanssa, mieleeni tulee samalla silti ajatus, että tärkeämpää kuin kirjan jakaminen kaltaistemme kanssa on velvollisuus kertoa ja opettaa Jumalasta. Halon nyt ehkä hiuksia, mutta äsken sanomani valaisee kuitenkin sitä tosiasiaa, että tavoitteenamme on viime kädessä saada ihmiset lähemmäksi Jumalaa. *Urantia-kirja* on näissä

pyrkimyksissä monessa mielessä korvaamaton voimavara. Usein kuitenkin käy, että kaltaisiamme opettaesamme emme edes mainitse *Urantia-kirjaa*. Ilmoitus kokonaisuudessaan ei välistä ole Jumalaa etsivien mieleen, ja sen sijaan jaamme heidän kanssaan kirjasta poimimiamme totuuden jyväsiä. Tarkoitan tällä sanoa, että opetus- ja jakamispyrkimystemme ei tarvitse aina keskittyä kirjaan, vaan mieluummin siihen, miten kyseinen yksilö saadaan lähemmäksi suhdetta Taivaalliseen Isään.

Määritelmämme nyt viimeisen kerran se, mitä opettaja on:

Opettaja on Jumalaa opiskeleva ja opettava henkilö, joka yhdessä Jumalan kanssa jakaa tietämystään ja kokemustaan muille.

Valitsin ilmaisun ”Jumalan opettaja” sen sijaan, että sanoisin ”*Urantia-kirjan* opettaja”, sillä kykymme palvelu kaltaisiamme ei pääty tähän kirjaan. Olemme ensisijaisesti Jumalan opettajia ja vasta toissijaisesti *Urantia-kirjan* opettajia. Jos sanoo muuta, se olisi samaa kuin myöntäisi, ettei pysty tarjoamaan hengellistä apua kirjasta kiinnostumattomille. Näin ei kuitenkaan ole, sillä tietäessämme *Urantia-kirjasta* voimme olla suureksi avuksi niillekin, joita tämä ilmoitus ei kiinnosta, mutta jotka ovat silti kiinnostuneita Jumalasta. Viime kädessä tavoitteenamme tulisi aina olla kaltaisistemme saattaminen henkilökohtaiseen suhteeseen Taivaallisen Isän kanssa. Jos kykenemme saattamaan tällaiset totuutta etsivät yksilöt sisimmässä asustavan Jumalallisen Opettajan luo, olemme silloin tehneet sen, mitä meiltä edellytetään.

Opettamistilaisuus on kyvyistämme ja kokemukses- tamme riippumatta kaikkien ulottuvilla. Opettaminen on meille tilaisuus saavuttaa kokemusta ja kokemuksellista kasvua. *Urantia-kirja* kertoo, että palvelemme kautta universumin, tulemme aina opettamaan niitä, jotka ovat omaa saavutustasoamme alempana, ja tämä kokemus alkaa jo nyt, tämän elämän aikana. Morontian mota kertoo, että tietoa voi omata vain sitä jakamalla. Ja on totta, että opettaesamme kaltaisiamme opettamme myös itseämme. En koskaan lakkaa ihmettelemästä sitä, että pyytäessäni Isää auttamaan minua kaltaisteni valistamisessa opin itse eniten. Opettamisesta on varmuudella sanottavissa, että hyödyt ovat molemminpuolisia – kun opetan, minua opetetaan. □

Kääntänyt Seppo Kanerva

Toimittajalta:

Moninaisuus hengellisessä sopusoinnussa

Toivon teidän kaikkien olevan terveinä ja Isän hengen virittämiä – sen hengen, joka on itse kunkin sisimmässä johdattaen meitä kohti täydellisyyttä Paratiisiin ja iäisyyteen vievän ja jo täällä ja nyt alkavan matkan koko pituudelta.

Pitkämielisyydestä sopeutuvuuteen ja moninaisuuteen, tunnussanoina ovat aina edistyminen ja kasvu. Samassa määrin kuin jokainen IUA Journalin tekemisessä mukana oleva kehittyy, samassa määrin kehittyy myös Journal, sillä se heijastaa sitä, mitä itse kukin kir-

joittaja on. Ja kuta enemmän keskuudessamme on sopusointua – hengellistä sopusointua – sitä enemmän voimme tuntea sielujemme olevan keskenään liitossa – viisauden mobilisointia – ja se juuri innoittaa meitä tekemään Journalia, numeron toisensa jälkeen: tuomaan teille parasta siitä, mitä olemme ja mitä meillä on.

Sielujen liitto – viisauden mobilisointi. Jokainen ihminen hankkii ennemmin tai myöhemmin jonkin käsityksen tästä maailmasta ja jonkin mielikuvan seuraavasta maailmasta. Seuraavaksi on mahdollista persoonallisuuksien yhteenliittymisen kautta yhdistää nämä ajallista olemassaoloa ja ikuisia tulevaisuudennäkymiä koskevat katsomukset. Yhden ihmisen mieli lisää näin hengellisiä arvojaan sitä tietä, että se saa paljon toisen ihmisen ymmärryksestä. Näin ollen ihmiset rikastuttavat sieluun tehdessään kumpikin omasta hengellisestä omaisuudestaan yhteistä omaisuutta – – Ja koska viisaus on supertietämystä, siitä seuraa, että viisauden yhdistyessä sosiaalinen ryhmä, olkoon pieni tai suuri, jakaa kaiken tietämyksen keskenään. [1776:1]

Viime numerossa käsitelimme siitä, miten oppii työskentelemään uusien persoonallisuuksien kanssa ja jatkuvasti sovittautumaan uusiin tilanteisiin. Eikö meidän niin tulekin tehdä täältä hamaan ikuisuuteen?

Tässä numerossa käsittelemme moninaisuutta hengellisessä harmoniassa.

Phil Taylor Yhdysvalloista kertoilee meille opettajista ja johtajista, joka on yksi hengellisen liikkeemme kehityksen pääteemoista. Sarjan ensimmäisessä jaksossa hän saa meidät pohdiskelemaan, mitä opettaja todellisuudessa on tai mitä hänen pitäisi olla. Sen jälkeen Seppo Kanerva Suomesta kertoo meille henkilökohtaisia näkemyksiään *Urantia-kirjasta*. Kysymyksessä on hänen kirjan 50-vuotisjuhlilla pitämänsä puhe.

Seuraavaksi siirrymme Espanjaan, josta Santiago Rodríguez esittää meille kiintoisaa pohdiskelua Jumalan olemassaolon todistamattomuudesta. Saadessani artikkelin Olga Lópezilta minun teki erityisesti vaikutuksen artikkelin alaotsikko ”epätäydellisyssuunnitelman täydellisyys”. Henkilökohtaisesti uskon, että paras

tapa meidän osoittaa Jumalan olemassaolo todeksi on elää Jumalaa kaikissa teoissamme ja eritoten kanssakäymisissämme sisarustemme kanssa. Palaamme Yhdysvaltoihin, jossa Jeffrey Wattles esittää meille mieliteensä siitä, miten *Urantia-kirjan* opetuksia voi jakaa sen opetusten mukaisesti. Kysymyksessä on hänen kaksiosaisen artikkelinsa jälkimmäinen osa. Sitten taas Kanadaan, jossa Alain Cyr kertoilee meille anteeksiantamisen hyödyllisyydestä. Ja taas Yhdysvaltoihin, jossa palaamme vuoteen 1983 ja *Urantia*-säätioon, ja voimme lukea tutkielman *Urantia-kirjan* levittämisestä. Noin 22 vuotta myöhemmin se inspiroi yhä; siitä huolimatta me itse kukin sovellamme sopivaksi katsomaamme omaan elämäämme. Ja lopuksi takaisin vuoteen 2005, jolloin Rick Lyon selvittää meille suppean iskevästi, miksi opintoryhmät ovat tärkeitä. Kokoontuuko kotonasi opintoryhmä? Mikä siunaus se onkaan niille, joiden luona opintoryhmä kokoontuu; ja niiden puolesta, joiden kotona ei ryhmää näy, rukoilemme, että pääsette kosketuksiin alueenne muiden veljien ja sisarten kanssa ja aloitate oman opintoryhmänne. Pyytääkö apua enkeleiltänne; he tekevät mieluusti työtä ja saattavat mieluusti meitä yhteen.

Oletko puhunut viime aikoina Isällesi? Älä unohda: Mitä Jumalan poika haluaa ja mitä Isä tahtoo, se ON (1639:2). Jos haluat elää ihmisten hengellistä veljuskuntaa jo täällä ja nyt, taivaassa oleva Isämme suo sen.

Olkoon Taivaallisen Isämme rakkaus ja rauha aina kanssanne ja sisimmässänne.

Guy Perron

31. lokakuuta 2005

J.K. Älä unohda lukea sisarjulkaisuumme nimeltään Tidings. Se on uusi kuukausittainen uutiskirje, joka kertoo kansainvälisen yhteisömme viimeisimmät uutiset. Se on luettavissa englannin kielellä verkkosivuilla <http://www.urantia-iaa.org/tidings/>. Sivulle pääsee myös Suomen *Urantia*-seuran verkkosivuston <http://www.urantia.fi/> kautta. □

Kääntänyt Seppo Kanerva

Urantia-kirja – muuan henkilökohtainen näkemys

SEPPO KANERVA

Suomi

Urantia-säätion johtokunnan jäsen ja presidentti

Urantia-kirja, viides käänteentekevä ilmoitus ja neljännen ilmoituksen uudelleenesitys, on laaja, syvälinen ja monitahoinen teos. Ilmoituksen monitahoisuus muodostaa kenelle tahansa sitä vakavissaan opiskelevalle haasteen päästä selville siitä, mikä sen tosiasiallinen sanoma on, ja sitten määritellä siihen oma kantansa. Tällainen on minun näkemykseni:

Urantia-kirja, jonka julkaisemisen 50-vuotispäivää nyt vietämme, on totuuden ilmoitus; mutta näin sanot-

taessa on todettava myös, mitä se ei ole. Vaikka *Urantia-kirja* onkin totuuden ilmoitus, se ei silti ole **absoluuttisen** Totuuden ilmoitus. *Universaalisen Isän saavuttamista lukuun ottamatta mikään ilmoitus ei voi koskaan olla täysimääräinen* [1008:2]. Jeesus sanoi: ”*Minä olen tie, totuus ja elämä*” [242:3]. Hän ei sanonut, että tämän tai tuon uskonnon pyhät kirjat ovat totuus tai että *Urantia-kirja* tai jotkin opinkappaleet ja dogmit ovat totuus. Olemassaolo ja todellisuus ovat vain osittain

ajallisuudessa ja avaruudessa. Me olemme aikaan sidottuja ja avaruuteen ehdollistuneita olentoja. Tämä tarkoittaa, että olemme kyvyttömiä pääsemään käsitykseen olemassaolon koko laajuudesta ja valtavuudesta. Niinpä jokaisen ilmoituksen siitä, mitä olemassaolo on, täytyy olla vain osittainen ja täynnä paradokseja.

Tämä 50-vuotias kirja on totuuden ilmoitus. Jeesus sanoi: *"Tulette tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teidät vapaiksi."* [1594:0; 1796:4] (1112:6). Vapaus on riemullista, se on täynnä riemua ja iloa. Siksi tämä kirja onkin iloinen ja riemullinen teos, se on kirja elämänilosta ja olemassaolon riemusta. Riemua siitä, että saa tietää vastaukset kysymykseen elämän tarkoituksesta; kysymyksiin alkuperästä ja olemassaolomme syistä; iloa Jumalan löytämisestä ja viime kädessä hänen kaltaisekseen tulemisesta. Riemua siitä, että saa tietää vapautavien totuudet Jumalan suuruudesta; siitä, että hän ei ole pikkusieluinen, vanha ja ilkeä ihminen, jonka isänsydän *kaikessa ankarassa kylmyydessään ja kovuudessaan ei sen vertaa liikuttanut luotujensa onnettomuuksista ja murheista, että hänen bellä armeliaisuutensa saatiin puhkeamaan esiin vasta, kun hän näki nuhteettoman Poikansa verta vuotavana ja kuolevana Pääkallonpaikan ristinpuussa* [60:5]. Riemua siitä ymmärryksestä, että Universaalinen Isä ei ole ahdasmielinen, julma ja rankaiseva jumala, joka säätää mielivaltaisia sääntöjä ja lakeja ja tekee sitten kirjoihinsa vahingollisia merkintöjä niistä, jotka eivät onnistu noudattamaan hänen sääntöjään, ja joka sitten kun sen aika on, tönäisee minut ja muut syntiset ikiajat palavan helvetin kitaan.

Tämä ilmoitus on kertomus olemassaolosta. Olemassaolo on Jumala, MINÄ OLEN. *"Hänessä me elämme ja liikumme ja olemme."* [35:4, 29:6] (139:1, 1155:4, 1283:1). MINÄ OLEN eli Jumala on persoonallinen ja paljon enemmän kuin persoonallinen. Hän on Alkuperäinen, hän on Absoluuttinen, hän on Perimmäinen, hän on Korkein, hän on Seitsemkertainen Jumala, hän on Ajatuksensuuntaaja. Hän on sekä eksistentiaalinen että kokemuksellinen. Alkuperäinen, MINÄ OLEN, on monimuotoistanut olemassaolon, oman olemassaolonsa. Hän on saattanut olevaisiksi myriadit jumalalliset ja taivaalliset olennot; hän on saattanut ajallisuuden ja avaruuden olevaisiksi; hän saattanut superajan ja transsendenttisen avaruuden olevaisiksi; hän on saanut aikaan olemassaolon jakautumisen absoluuttiseksi, absoniittiseksi ja finiittiseksi; aineelliseksi, mielelliseksi ja hengelliseksi; epätäydelliseksi, täydellistyväksi ja täydelliseksi. Kaiken lopuksi hän on saattanut olevaiseksi ihmisen ja luonut universon, jota seuraten hänen kuolevaiset luotunsa löytävät hänet ja tulevat hänen kaltaisikseen: *"Olkaa täydelliset niin kuin minä olen täydellinen."* [21:3, 22:3, 86:1, 290:2, 295:1, 449:2, 637:1] (86:2, 297:1, 348:3, 411:1, 1574:8)

Hänen olemuksensa on absoluuttinen totuus, täydellinen kauneus, ikuinen hyvyys ja päättymätön rakkaus. Hänen tahtonsa on, että kaikilla hänen kuolevaisilla olennoillaan on vapaa tahto, ja ettei ketään pakoteta olemaan tai tekemään mitään vastoin tahtoaan.

On Jumalan tahto, että kuolevaiset tekevät vapaasta tahdostaan päätöksen noudattaen hänen tahtoaan ja hyväksyä lukemattomien taivaallisten olentojen antaman hoivan ja tulla hänen kaltaisikseen ja jatkaa olemassaoloaan ikuisesti; ettei kukaan tahtoisi lopettaa olemassaoloaan. On hänen tahtonsa, että kaikki ihmiset pitävät häntä Taivaallisena Isänä ja että he suhtautuvat kanssaihmiisiinsä tämän saman Isän lapsina, omina veljinään ja sisarinaan; että he kohtelevat kanssaihmiisiään samalla rakkaudella, jota Isä heille osoittaa. Meidän on määrä ymmärtää, että on riemullista noudattaa Isän tahtoa, tulla uskon kautta Isän uskonpojaksi ja liittyä taivaan valtakuntaan.

Urantia-kirja paljastaa, mitä ja millaista on tosi ja aito uskonto. On ilo oivaltaa, että tosi uskonto on aina henkilökohtaista; aito uskonto on kiitollinen ja palvova suhde Isään. Aito uskonto on vapaata uskontunnustuksista dogmeista, opinkappaleista, rituaaleista ja kaavamaisuuksista. Sen hedelmiä ovat sen sijaan *rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, lempeys, hyvyys, usko, sävyisyys ja itsehillintä* [381:7]. Isän tahdon noudattaminen on ilo. Se ei ole velvollisuus. Jeesus sanoi: *"kun Isän tahto on lakinne, olette tuskin vielä valtakunnassa. Mutta kun Isän tahdosta tulee aidosti teidän tahto nne, silloin toden totta olette valtakunnassa – Kun Jumalan tahto on lakinne, olette jalaja orja-alamaisia. Mutta uskoessanne tähän uuteen evankeliumiin, jonka mukaan olette Jumalan poikia, Isäni tahdosta tulee teidän tahtonne, ja teidät korotetaan siihen korkeaan asemaan, joka on Jumalan vapaiden lasten, valtakunnan vapaudettujen poikien, asema."* [1589:0]

On suuren huojennuksen, helpotuksen ja ilon aihe saada tietää, että maailmassa ilmenevä pahuus on vain suhteellista, ettei se ole Jumalan luomaa vaan on epätäydelliseen, jos kohta täydellistyvään, olemassaolomme kuuluva väliaikainen piirre. Mikä sen sijaan on todellista, on edistyminen ja kasvu. *Ettekö voisi edistyä käsityksessänne Jumalan toimista ihmisen subteen sellaiselle tasolle, että tunnistaisitte maailmankaikkeuden tunnussanaksi sanan e d i s t y s ?* [kysyy Jumalallinen Neuvonantaja, 54:5]. Mikä on todellista, on hyvyys ja rakkaus, *halu tehdä hyvää toisille* [648:4]. Jeesuksesta sanotaan, että *maailmassa esiintyvä pahuus ei häntä abdistumiseen asti vaivannut* [1594:5]. On silti lohdullista tietää, että hetkinä, jolloin maailmassa esiintyvä pahuus ahdistaa, kun *inhimillisen nurjamielisyyden, itsekkyyden, julmuuden, vihan, häjyyden ja kateuden vuoksaallot takovat kuolevaisen ihmisen sielun ympärillä, voit olla levollisin mielin ja luottaa siihen, että yksi sellainen sisäinen vallitus on olemassa, jonka kimppuun ehdottomasti kukaan ei voi käydä, nimittäin bengen linnoitus* [1096:4].

Me, jotka näin uskomme ja joita yhdistää halu rakastaa Isää, noudattaa hänen tahtoaan ja olla Jumalan uskonpoikia, rakastaa ja palvella veljiämme ja sisariamme, olemme *jo alkaneet erottaa ne ikuisen elämän valot, jotka tuikkivat toisen maailman kaukaisilla rannoilla.* [381:7] □

Kääntänyt Seppo Kanerva

Jumalan olemassaolon todistamattomuus

eli vapaan tahtomme maksimaalinen ilmentymä:
epätäydellisyssuunnitelman täydellisyys

SANTIAGO RODRÍGUEZ
Espanja

Pohdiskelun lähtökohta:

Olette hengellisen lupauksen poikia, uskonpoikia; olette hyväksyneet poikauden statuksen. Uskotte poikautenne todeksi, ja niin Jumalan pojan asemastanne tulee ikiajoiksi todellinen. [448:3]

Kuka tahansa rohkeneekin tarkastella sellaista mahdollisuutta, että Jumala on olemassa – eikä minua hämmästyttäisi, vaikka niin tekisi koko ihmiskunta – tekee sen varoen, aluksi suuresti epävarmana ja peläten, ja etsii uskonnoista, omasta elämästään ja kaikesta havaitsemastaan ja käsittämästään elementtejä päätelmälle, joka luo perustan sanoa kategorisesti, että Jumala on olemassa. Näin me kaikki kaipaamme jossakin elämän vaiheessa tai ehkäpä koko elämämme ajan jotakuta tai jotakin, joka ilman epäilyksen häivää osoitaisi hänen olemassaolonsa todeksi.

On selvää, että ihmislajin kannalta kaikki, mikä on lähtöisin työskentelyvälineestä nimeltä ”järki”, suo meille tiettyä levollisuutta ja rauhaa. Toisaalta kaikki, mikä on peräisin työskentelyvälineestä nimeltä ”usko”, tuottaa epälevollisuutta, epäluuloa ja jatkuvaa epäilyä.

Ehkä on niin, että edellä sanottuun täytyy lukea mukaan jotakin ”kosmisessa tilanteessamme” luontaisesti mukana olevaa – toisin sanoen se väistämätön tosiasia, että olemme peräisin evolutionaarisista etukäteistekijöistä, jotka olivat eläimellisiä, irrationaalisia, ja ajattellessamme evoluutiota näyttää siltä, että otamme huomioon vain sen fyysiset puolet. Pidämme evoluutiota biologisena kehityskulkuna ja saattaisimme hämmästyä sellaisesta mahdollisuudesta, että fyysisen tai biologisen evoluution kulku noudattaa tiettyä rytmiä. Meidän tulisi pitää mielessämme sekin, että olemassa on myös kehittyvää hengellisyttä ja että kenties osoittautuu todeksi, että hengellinen evoluutio noudattaa toisenlaista rytmiä.

Jokaisen yksilön biologinen evoluutio on suuressa määrin hänen geneettisen kokoonpanonsa ehdollistamaa, ja muutosten rytmi on melko hidas. Vaikka hengell-

linen evoluutio saattaakin olla osittain ruumiimme ehdollistamaa, se voi siitä huolimatta olla varsin nopeaa, jopa niin että yksilön lyhyen elämän kuluessa evolutionaarinen sykli tulee kokonaan läpikäytyksi, niin kuin muistamme Jeesuksen lihallisen elämän kokemuksessa tapahtuneen.

Ilmeistä on, että biologinen evoluutio riippuu geneettisestä perintötekijöiden välittymisestä jälkeläisille, mikä on ainakin nykyisin vielä automaattista ja jossakin mielessä vapaasta tahdostamme riippumatonta. Hengellinen evoluutio on sen sijaan perin juurin tahdostamme riippuvaista.

Voimme hengellisestä kehityksestämme korostaa muutamaa saavutettavaa virstanpylvästä:

- Se seikka, että vaistonvaraisista tendensseistämme riippumatta teemme itsenäisiä, tahdonvaraisia päätöksiä.
- Minätietoisuus ja tietoisuus muista minuuksista sekä oman käyttäytymisen määrittelemisen suhteessa muihin minuuksiin.
- Tietoisuus hengellisestä minuudesta, kuoleman ylittämisestä, jumaluuskäsitteen ilmaantuminen, oman käyttäytymisensä määrittelemisen suhteessa hengelliseen maailmaan, ja mikäli soveliasta, aikaisemman käyttäytymisen tarkistaminen suhteessa hengellisen maailman olemassaoloon.
- Jumala Isän hyväksyminen kaiken ja kaikkien luotujen olentojen Universaaliseksi Isäksi. Asemastamme hänen poikinaan seuraa asemamme muiden ihmisen veljinä tasa-arvoisina kaikkien ihmisten kanssa.
- Käymme nämä vaiheet läpi yksilöinä kuin myös kollektiivina ihmislajin ominaisuudessa. On myös selvää, että edistyminen näissä vaiheissa on perin eriluonteista eri yksilöiden kohdalla; ja ihmislajina olemme kaukana neljännen virstanpylvään saavuttamisesta.

Ihmiskuku	Yksilö	Hengellinen saavutus (virstanpylväs)	Käytettävissä olevat työkalut
Ihmisen esi-isät	N. kolmivuotiaana	Minätietoisuus, joka menee kaiken muun edelle	Luonnolliset vaistot
Ihminen, alkukantaisuudesta nykyaikaan	Vauvaiästä aikuisuuteen	Minätietoisuus ja arvooperusteinen tilanteisiin soviittautuminen	Luonnolliset vaistot + järkeilyn kyky + rakastamisen kyky
		Edellä oleva + jumalätietoisuus	Edellä oleva + usko
		Edellä oleva + tietoisuus Jumalasta Isänä	Edellä oleva + usko

Pyhin kaikista: vapaa tahtomme

Jos uskomustemme ja hengellisyytemme äärellä kysymme itseltämme, mitä me henkilöinä pidämme suurimmassa arvossa, niin uskoakseni se, mikä sijoittaa meidän muiden olentojen yläpuolelle, on nimenomaan käytettävissämme oleva vapaa tahto, jonka ymmärrän olevan yksilön suvereenia kykyä päättää omasta nykyisestä ja tulevasta asemastaan. Suurin tyydytyksemme ja henkilökohtaisen aikaansaamisen tunteemme juontuu siis siitä tosiasiasta, että tunnemme elämämme perimmäisimpien päätösten tulevan tehdyiksi vapaasti ja tietoisesti.

Mikä meidän kannaltamme on perimmäisintä?

Jokaisen yksilön on vastattava tähän kysymykseen itse. Vapaa tahtomme on ehdoton; siinä määrin ehdoton, että se sallii meidän päättää jopa tästä kysymyksestä.

Elämämme alkuvaiheissa meistä tulee kasvavassa määrin tietoisia siitä, että olemme olentoja, joilla on valintakyky. Vaikka vaihtoehdot saattavat olla enemmän tai vähemmän monenlaisia, toisinaan voimme päättää vain kahden vaihtoehdon välillä. Välillä taas vaihtoehtoja on lukuisampia. Mutta vaikka ensi silmäykseltä näyttääkin siltä, että kuta enemmän vaihtoehtoja meillä on, sitä enemmän meillä on vapaata tahtoa, tämä tilanteet eivät useinkaan auta meitä vaan lisäävät epäilyjämme ja epävarmuuttamme. Uskon silti olevan selvää, että mikäli vaihtoehtoja on vain kaksi, siinä on meille riittämiin käyttää vapaan tahdon oikeutta.

Elämämme tapahtumilla on taipumus kertautua, ja mitä ne opettavat on sitä, että enemmänkin kuin ajattemme, etteivät tekemämme valinnat olleet ehkä kaikkein parhaita, meidän tulee huomata, että valinnoilla on seuraamuksia. Mitä meille tulevaisuudessa tapahtuu, johtuu menneisyydessä tekemistämme valinnoista. Elämä pitää kyllä toistuvasti huolen siitä, että se pysymme tietoisina tästä tosiasiasta. Älyllisyytemme antaa meille ”työvälineet” (järjen) mahdollistamaan meidän ”laskea” tekojemme seuraamukset.

Katsellessamme ympärillemme valitamme tai ainakin hämmästelemme sitä, miten tavan takaa ihmiset taloudellisella, sosiaalisella ja kulttuurisella menestyksellään saavuttavat kadehdittavan elämän (tai mitä hyvänsä heidän elämänsä puolta tarkastelemme) ja näyttää siltä, ettei heillä siitä huolimatta ole mitään kunnioitusta hengellisiä näkökohtia kohtaan. Mikä tarkoittaa sitä, että näyttää kuin voisimme elää samalla tavalla, koska on ihmisiä, jotka näyttävät elävän täyttä ja onnellista elämää omien vaatimustensa mukaisesti ja siitä riippumatta, onko Jumala heille olemassa vai ei. Heidän päätelmänsä on selkeä: koska he eivät tarvitse häntä ja koska kukaan ei voi hänen olemassaoloaan todistaa, hänen täytyy olla olematon – tai ainakaan minä en häntä tarvitse.

Nimenomaan siitä johtuen, että tämä on mahdollista, se todiste, että Universaalinen Isä on todella antanut meille lahjaksi vapaan tahdon, oikeuttaa tärkeim-

män ja paljastavimman tulevaisuuttamme koskevan kysymyksen, mikä ei ole sen vähempää kuin päätös eloonjäämisestä.

Emme synny Jumalan Pojiksi. Olemme niitä, jotka eritoten uskon kautta päätämme hyväksyä Jumalan pojan aseman, ja siitä hetkestä alkaen poikaudesta tulee reaalista. Juuri tämä poikaus, joka riippuu yksinomaan meistä itsestämme, on se, mikä tulevaisuudessa sallii kuolevaisen, kehittyvän sielumme eloonjäämisen.

Ja jumalallisessa oikeudenmukaisuudessaan ja jokaisen luodun vapaata tahtoa kunnioittaen Isä ei yhdistä aineellisen elämän aikaisia saavutuksia luodun eloonjäämiseen vaan antaa niiden olla ehdottoman riippumattomia. Näin minä sellaisten olosuhteiden vallitessa, jotka ovat joskus hämmästyttävän epämukavia hyväksyä tai ymmärtää, vahvistan jumalasuhteeni, mikä ei ole muuta kuin taas yksi todiste siitä, ettei Universaalinen isä rajoita ihmisten tärkeintä päätöstä ja valintaa: Jumalan pojan aseman hyväksymistä.

Jos Jumalan olemassaolo olisi todistettavissa

Voimme valita kahden mahdollisuuden välillä: Joko kysymyksessä on järjen tekemä yksiselitteinen johtopäätös tai se voi yhtä hyvin olla peräisin ilmoitukselta ja pysyä täysimääräisesti toteen näytettynä.

Jos se olisi toteen näytettävissä niin esille nousisi seuraava ongelma: Jotta välttyttäisiin vertailevilta loukkauksilta todisteen Jumalan olemassaolosta täytyy olla sellainen, että se olisi ensimmäisille ihmisille yhtä ilmeinen kuin se on meille.

Jos Jumalan olemassaolo on toteen näytetty, kuolevaisen ihmisen vapaan tahdon tehtäväksi jää vain hyväksyä tai hylätä hänen suunnitelmansa, sillä emme voi epäillä hänen olemassaoloaan. Meidän tulee jollakin tavoin luoda suhde Jumaluuteen tai ottaa Jumaluudelta vastaan säännöt, jotka ohjailevat kyseisiä suhteita. Ei menisi kauan sen seikan välähdyksenomaiseen näkemiseen, että ehkä melko harvassa olisivat ne, jotka sen myöntäisivät, mikäli meillä olisi vapaus niin tehdä.

Olemme evoluution tuote. Epätäydellisyys suunnitelman täydellisyys on siinä, ettei omaa ennakkotietoa Jumalasta. Alamme siis tietämättömyydessä, ja meissä on vain vähäinen aavistus Jumalan olemassaolosta. Se on niin vähäinen, että voimme päättää olla siitä välittämättä ja elää täysimääräistä elämää sosiaalisen ja kulttuurisen menestyksen varassa.

Universaalisen Isän evoluutioidean täydellisyys tekee myötäsyttyiseksi sen seikan, että hänen olemassaolonsa on todistamattomissa, jotta näin taataan kuolevaisolentojen maksimaalisen vapaa tahto. Toisaalta nimenomaan tämä todeksi osoittamattomuus on jälleen yksi hänen olemassaolonsa todiste.

Päätöstä ”laskea hänen varaansa” ei pakota hänen olemassaolonsa yksiselitteinen todeksi osoitus. Käytännössä hän on olemassa vain niille luoduille, jotka haluavat hänen olevan olemassa, ja sillä intensiteetillä, jonka luotu päättää. □

Kääntänyt Seppo Kanerva

Urantia-kirjan tunnetuksi tekeminen sen opetusten mukaisesti

Osa 2

JEFFREY WATTLES

Yhdysvallat

HUOMIO: Tämän artikkelin 1. osa julkaistiin IUA Journalin lokakuun 2005 numerossa, sivuilla 8—11. Artikkelin tässä osassa käsitellään edelleen ”metodin periaatteita”, joita ovat: 1. Ole kärsivällinen; 2. Pidä päämäärät erillään tavoitteista; 3. Esitä pitemmälle meneviä hengellisiä opetuksia vain niille, jotka jo tuntevat Jumalan; 4. Elävä vuorovaikutus edeltää normaalisti täysimääräistä ilmoitusta. Artikkelin osa 2 alkaa kohdasta 5.

5 – On täysin oikeutettua esittää käänteenteke- vän ilmoituksen opetuksia niiden käänteenteke- tevyyttä paljastamatta.

Jos ainoa työkalusi on vasara, käsittelet kaikkea ikään kuin se olisi naula. Jos toiminnassamme teemme *Urantia-kirjasta* pakollisen, sormumme tähän alkeelliseen virheeseen. Hävität erittelevän takkanäköisyyden ja hyvän maun, jos tunnet, että on kunniaakysymys paljastaa lähteesi joka kerta lausuessasi totuuden, jonka olet löytänyt *Urantia-kirjasta*. Tämä ei kiistä sitä, että kirja voi päästä tuloksiin, joihin ihmisponnistukset eivät kykene. Sellaista käytäntöä, että esittää ilmoitettuja opetuksia käänteentekevää ilmoitusta mainitsematta, kutsutaan toisinaan ”trokaamiseksi”, mikä vihjaa jonkinlaiseen vilppiin. Oli miten oli, mutta kaksi edellistä ilmoitusta toimivat juuri niin. Melkisedek ei aluksi tuonut esille käänteentekevyyttään eli sitä, että hän ei ollut ihminen. Ja hän poistui heti, kun häneen alettiin suhtautua taikauskaisella pelolla. Hän ei yliopettanut vaan esitti vain sen, minkä kuulija kykeni ottamaan vastaan ja omaksumaan (1016:6—8). Pane myös merkille korkeat arvosanat, jotka annetaan Ikhnatonille ja Moosekselle siitä, että he harkitusti sovittivat opetuksensa kuulijoidensa vastaanottokyvyn mukaiseksi (1047:6; 1056:4). Kun käänteentekevyys Annan ja Simeonin toimin ennenaikaisesti paljastui (1353), Jeesus-vauva joutui murhaavan takaa-ajon kohteeksi (1353:10). Huomaa tapa, jolla Jeesus hoiti omaa käänteentekevää ilmoitustaan suurimman aikaa elämänuraansa. Hän valmensi Roomassa opettajat sanomalle, joka saavuttaisi heidät vasta myöhemmin. Usein hän opetti paljastamatta kokonaiskuvaa ja viivytti suuresti jumalallisen Poikautensa julkituontia sekä piti tarkan huolen siitä, ettei evankeliumi jäänyt käänteentekevyyden varjoon (1670:5, 2052:4). **Miksi Melkisedek ja Jeesus lykäsivät käänteentekevyyden mainitsemista? He tiesivät, että huomio kohdistuisi vähemmän pääsanomaan kuin sen kiihottavaan, epätavalliseen lähteeseen.** Kun evankeliumitotuuden ja edistyneempien opetusten asianmukainen järjestys käännettiin päinvastaiseksi, silloin Jeesuksen uskonnosta tuli uskonto Jeesuksesta (2086:1). Näin voisi käydä taas tämänkin kirjan kohdalla – aivan yhtä tiedostamattomasti ja aivan yhtä hyvin aikomuksin.

Useimmissa tapauksissa on viisasta levittää *Urantia-kirjan* opetuksia kirjaa itseään mainitsematta. Julkaisemista varten kirjoittavana tutkijana lainaan *Urantia-kirjaa* sen alaviitteessä mainiten, niin kuin rehellisyys ja ammattietiikka edellyttävät. Muistan kuitenkin,

miten vuosia sen jälkeen kun olin artikkelissa maininnut suuren kiitollisuuden velkani *Urantia-kirjalle*, muuan artikkelin luenut tutkijatoveri kysyi kiinnostuksestani kirjaa kohtaan. Hänen mielestään kiinnostukseni kirjaan jätti varjoonsa sen, mitä minulla oli sanottavaa. Sen vuoksi koetan usein kirjoittaa riittävää omaperäisyyttä osoittaen ja riittävästi käynnissä oleviin keskusteluihin osallistuen, jottei minun tarvitsisi mainita kirjaa merkittävänä lähdeaineistonani. Seikka kysyy hyvää arvostelukykyä, ja yksittäistapauksissa minun on jatkuvasti painittava sen kanssa.

Jotkut vastustavat *Urantia-kirjan* opetusten esittämistä itse kirjaa esittelemättä, koska kirja silloin näyttyy jotensakin salaperäisenä, ja monista se tuntuu epämukavalta. Jokaisessa kirjan osassa sen laatijat kuitenkin puhuvat kunnioittavasti tietynlaisista salaisuuksista. Arvioitaessa jonkin informaation poisjättämisen tai viivyttämisen eettisyyttä voidaan tarkastella seuraavia seikkoja: On olemassa asioita, jotka ovat moninlaisista syistä salaisia (144:1; 207:1). Informaatio saattaa olla (tällä hetkellä tai ainaisesti) käsittämätöntä (79:1; 144:4; 145:1; 219:3). Sen paljastaminen saattaisi olla henkilökohtaisuuden (208:4, 208:5) tai kunnioittavan suhtautumisen (603:3) loukkaus. Informaatio saattaa olla jonkun työn kannalta epäolennaista (144:6; 147:5; 149:6; 350:6) tai jopa vahingollista – se saattaa hämentää tai haitata kyseistä henkilöä (145:1; 148:5; 149:6) tai tukahduttaa mielikuvituksen (330:2).

Sitä mukaa kun Jeesus kasvoi, hän paljasti aina vain vähemmän informaatiota itsestään (1391:4—5). Hän esti keskustelun kastetilaisuudessaan kuullusta äänestä (1545:4). Hän esti julkisen saarnaamisen valtakuntatyön alkuvaiheessa (1538:3). Hän kielsi tuomitsemasta keisaria tai hänen palvelijoitaan ja kehotti apostolejaan pysymään erossa poliittisista, sosiaalisista ja taloudellisista sotkuista (1542:5; 1580—81). Hän yritti estää tiedon leviämisen parantamistapauksista. Hän esitti opetuksensa vertauskuvoin, osin puolustustoimena pinnallisten kuulijoiden hämäämiseksi (1749:4). Hän esitti erityisopetusta niille (esim. Natanaelille), jotka olivat siihen valmiita ja jotka lupasivat olla jakamatta sitä muiden kanssa (1767:4). Hän rajasi jotkin kokoukset vain koetelluille ja testatuille opetuslapsille tarkoituksi neuvottelu- ja suunnittelutilaisuuksiksi (1717:4). Huomaa lisäksi hänen valikoidut vastauksensa kysymyksiin hänen oikeudenkäyntinsä aikana (1979:3; 1982:7, 9; 1983, 1984:2; 1986:3; 1990; 1992:5, 1996:1). Ja pane merkille kontrasti, joka vallitsee Mestarin harmitun vaiteliaisuuden ja Pietarin välttelevän kieltämisen

välillä. Jeesus suositteli, että esitämme todelliset rukouksemme salassa (1640:2). Meitä neuvotaan olemaan hukkaamatta aikaamme yrityksiin selvittää hänen lihaksitulonsa (1317:2) ja lihasta poistumisensa (2021:4—9) mysteerejä.

Millainen johtopäätös meidän tulisi tehdä? Ainaakaan meidän ei tule antaa syyllisyyden vaivata itseämme, jos emme monissakaan tilanteissa paljasta turvautumistamme *Urantia-kirjaan* vaan yksinkertaisesti vain huolehdimme muitten välittömistä tarpeista.

6. Hengelliset ja sivistykselliset ilmoitukset leviävät vähitellen.

Käänteentekevät ilmoitukset ovat luokiteltavissa edesauttamansa (tai edesauttamista välttävän) hankkeen tyyppin mukaan. Käänteentekevän ilmoituksen ensimmäinen tyyppi on hengellis-sivistyksellinen ilmoitus. Sellaiseen ilmoitukseen kuuluu hengellistä opetusta, mutta se koskee myös sosiaalisia, taloudellisia ja poliittisia asioita. Planeettaprinssin esikunnalla oli ilmoitususkonnon kollegio, jolla oli evankeliumi julistettavanaan. Se opetti myös, miten kastellaan peltoja, pyydystetään petoeläimiä, valitaan aviopuoliso, kohennetaan heimohallintoa jne. Aatami ja Eeva opettivat uskonnon perusasioita ja johtivat palvontamenoja. Hekin perustivat koulujärjestelmän, työskentelivät rodunkohennuksen hyväksi ja edistivät sivistyksen etenemistä. Toista tyyppiä olevan ilmoituksen ilmenemiä olivat Melkisedek ja Jeesus, ja kysymyksessä on nimenomaan hengellinen ilmoitus. Toista tyyppiä oleva ilmoitus ei esitä sivistyksellisiä kohennushankkeita eikä ole sellaisissa mukana.

Karkeasti ottaen kullakin ilmoitustyyppillä on oma leviämisvauhtinsa. Rekka ei ole kilpa-auto. Nimenomaisesti hengellisen ilmoituksen motto on: ”Julistakaa tätä evankeliumia tarmokkaasti koko maailmalle”. Useammat ovat vastaanottavia yksinkertaisen evankeliumin kuin hengellis-kulttuurisen ilmoituksen suhteen, ja evankeliumin sanomaan vastaaminen edellyttää vastaanottajassaan vähemmän muuttumista. (911:5). Hengellis-sivistyksellisen ilmoituksen motto on ”vähittäinen ja vankka kasvu”.

Ohjeiden noudattamatta jättäminen ja sokeus toimintatavoille ja periaatteille ei menettele. Rekkaa ei voi ajaa niin kuin kilpa-autoa, ei ainakaan kovin pitkään. Jos ajat sen liian lujaa mutkaan, se kaatuu. Seurauksena oli katastrofi, kun hengellis-sivistykselliset ilmoitukset yrittivät edetä keinotekoisena lujaa ja kun erityisesti hengelliset ilmoitukset sotkeutuivat sosiaaliin ja sivistyksellisiin reformeihin. Kun ensimmäisen käänteentekevän ilmoituksen johtajat vaihtoivat viitosvaihteelle, hankkeen edistyminen lakkasi viidessäkymmenessä vuodessa (758:5). Aatamin ja Eevan syyllistyttyä rikkomukseen, suunnitelma A menetettiin, ja heidän piti improvisoida suunnitelma B (843:5). Nimenomaisesti hengelliset ilmoitukset ovat kohdanneet samansisältöisiä ongelmia. Saalemin evankeliumi eteni Mesopotamiassa mainiosti, kunnes sen johtaja päätti käydä erään paikkalliseen kulttiin kuuluneen toimintatavan

kimppuun (1043:1). Kristinusko on kärsinyt siitä, että se sekoittaa uskonnon muihin huolenaiheisiin (2069:1—4; 2086:6; 1087:4—5). Saamiaan ohjeita vastaan rikkoneet käänteentekevien ilmoitusten menneet lähettiläät olisivat tuskin kyenneet ennakoimaan seuraamuksia. Jos joku olisi varoittanut heitä täsmälleen siitä, mitä heidän ehdotustensa takana piili, hänet olisi pelonlietojana naurettu ulos joukosta. Mutta Aatamin rikkomuksesta saatu opetus panee vakavaksi. Jopa Universaaliseen Isään uskovat ja planeetan korkeampien määränpäiden hyväksi työskentelevät voivat lähteä väärälle tielle. Kuka kuolevainen olisi pystynyt kuvittelemaan, mihin tuo yksi päätös johtaisi?

Miten *Urantia-kirja* sopii edellä esitettyyn käänteentekevien ilmoitusten tyyppiluokitukseen? Onko se hengellis-sivistyksellinen ilmoitus vai yksinomaisesti hengellinen ilmoitus? Jotkut lukijat ovat hämillään, sillä kirja kuvailee kummankin tyyppin. Kuitenkin se seikka, että *Urantia-kirja* sisältää ohjeita koko joukosta projekteja, asettaa sen ensimmäiseen kategoriaan. Se esittää opetuksia hengellisistä ja uskonnollisista prioriteeteista mutta myös tietestä, eugeniikasta, maailmanhallituksesta ja muista yhteiskunnallisista, taloudellisista ja poliittisista aiheista – ja on tärkeää pitää nämä projektityypit erillään, jottei uskonnollisista ryhmistä tule poliittisia puolueita (1086—89; 2085:5). Se tosiseikka, että *Urantia-kirja* on pitkälle menevä hengellis-kulttuurinen ilmoitus, edellyttää, ettei kirjaa pidetä evankelioimisen välineenä. *Urantia-kirjan* opiskelijoiden liikkeen tulisi mieluummin seurata vakaan ja varman kasvun rytmeyttä. Totuuden joella evankeliumi on jäänmurtaaja, *Urantia-kirja* on sen perässä lipuva rahtilaiva.

7. Tilanteen tarkastelu vastaanottavaisuuden ja turvallisuuden kannalta on normaalia jaettaessa hengellis-sivistyksellistä ilmoitusta.

Käänteentekevät ilmoitukset on suunnattu ryhmille, joilla on keskimäärin korkea vastaanottavaisuus, jotta ne tosiaankin saavuttaisivat vastaanottavaiset henkilöt. Ensimmäiset kaksi käänteentekevää ilmoitusta etsivät yliverkaisia yksilöitä (575:2; 585:6; 743:10) ja samansisältöiset tekijät olivat käytössä myös kolmannen ja neljännen käänteentekevän ilmoituksen kohdalla (1018:7; 1344:2). Jeesus esitti edistyneitä opetuksia valikoiduille yksilöille (1456; 1767:4).

Haluaisimme esittää ilmoituksen niille, jotka ovat vastaanottavia, ja välttää niitä, jotka saattaisivat sitä vahingoittaa. Jonkinlainen käänteentekevän ilmoituksen näkyminen kartoitus on näin ollen paikallaan. Asia on vaikea, mutta käytämme kaikki intuitiivista tajua siitä, mikä on missäkin keskustelutilanteessa soveliaista esiintuotavaksi. Jos lisää paksun halon juuri sytytettyyn tuleen, se voi sammuttaa tulen, kun taas tulen palaessa kirkkaasti, iso halko käy sinne mainiosti. Nostettaessa esille kysymys siitä, kuka on valmis kuulemaan kirjasta vaarana on elitismi ja ylpeys, emmekä halua arvostella ihmisiä. Jos haluamme tietää, mitä *Urantia-kirja* voi opettaa tästä aiheesta, meidän on siitä huolimatta harkittava asiaa. Eron tekeminen ei ole ihmisten arvoste-

lemista, sielujen tuomitsemista. Kartoituksessa on kysymys siitä, että ollaan viisaita kuin käärmeet, vaikka aikomuksemme on olla harmittomia kuin kyyhkys.

Aikaisempien käänteentekevien ilmoitusten soveltamat tarkasteluperiaatteet osoittavat kartoituksen tapahtuneen pääasiassa kahdella tavalla. Ensimmäisessä tyypissä on kysymys vastaanottavaisuuden kartoituksesta. Me, joilla on jaettavanamme mutkikas käänteentekevä ilmoitus, tarvitsemme monipuolisen käsityksen vastaanottavaisuudesta. *Urantia-kirja* ei ole samaa kuin uuden totuuden tarve tai edes vastaanottavaisuus tiettyjä valikoituja kirjasta otettuja ideoita kohtaan. Aikaisempien käänteentekevien ilmoitusten soveltamat käytännöt esittävät harkittavaksemme kolme ohjenuoraa:

(a) Etsikää ylivertaisia yksilöitä, joista olisi opettajiksi ja johtajiksi. Prinssin ruumiillinen esikunta keräsi ympäröivien heimojen keskuudesta jatkuvasti ympärilleen verrattomia yksilöitä ja näitä opiskelijoita koulutettuaan ja innostettuaan heidät lähetettiin takaisin omien kansanheimojen opettajiksi ja johtajiksi (743; vrt. 575:2).

(b) Etsikää niitä, joilla on merkittävää uskonnollista kapasiteettia, eritoten niitä, joilla on kokemusta jostakin uskonnosta. Uskonnollisen vastaanotokapasiteetin kehittyminen maailman asukkaissa määrittelee suuressa määrin, sen miten nopeasti he edistyvät hengellisesti ja miten laajaa uskonnollista ilmoitusta heille voidaan antaa (591:3). *Tunnusomainen ero toisaalta kehitykseen ja toisaalta ilmoitukseen perustuvan uskonnon välillä on se uusi jumalallista viisautta edustava ominaispiirre, joka lisätään puhtaasti kokemusperäiseen ihmisviisauteen. Mutta juuri ihmisperäisistä uskonnoista saatu ja niiden piirissä karttunut kokemus kehittää kyvyn vastaanottaa myöhemmin, kerta kerralta yhtiä runsaampina lahjoina annettavaa jumalallista viisautta ja kosmista ymmärrystä.* [1101:4]

(c) Etsikää niitä, jotka ovat mieleltään joustavia ja joiden ajatukset jo muutoinkin ovat suuressa määrin samansuuntaisia *Urantia-kirjan* opetusten kanssa. *Mutta on vain typerää yrittää uskonnollisen kasvun äkillistä vauhdittamista. Rotu tai kansakunta pystyy omaksumaan jostakin edistyneestä uskonnosta vain sen, mikä on kohtuullisessa määrin yhdenmukaista ja yhteensopivaa asianomaisen kansan senhetkisen kehitystason ja sopeutumiskyvyn kanssa.* [1004:7]

Ilmoituksen, tehtävänä on panna järjestykseen ja tarkistaa toinen toistaan seuraavat kehityskannot. Mutta jotta ilmoitus jalostaisi ja ylevöittäisi kehityskantoja, tällaisten jumalallisten tarkastuskäyntien pitää tuoda esille sellaisia opetuksia, jotka eivät ole liian kaukana sen aikakauden ajattelusta ja subtautumisista, jona ne esitetään. Ilmoituksella on sikäli aina oltava ja sillä on aina kosketus evoluutioon. Ilmoitususkontoa rajoittaa aina pakostakin ihmisen vastaanottokyky [1007:1]. Jotkut ihmiset eivät yksinkertaisesti ole vielä valmiita. Jeesus totesi eräästäkin miehestä, että ”hänelle on annettava enemmän aikaa, jotta elämän koettelemukset ja vaikeudet valmistaisivat hänet ottamaan vastaan viisautta ja korkeampaa oppineisuutta.” [1466:2]

Kenelle viides käänteentekevä ilmoitus on tarkoitettu? Vastaus saattaa löytyä, kun yrittää erottaa tekstissä itsessään sen, mitä uskomuksia ja tietoja sen laatijat

edellyttävät lukijan omaavan. Tällaiset seikat saattavat osoittaa, minkätyyppisille lukijoille se on alunperin – vaikkakaan ei heihin rajoittuen – osoitettu.

Toista kartoitustyyppiä edustaa turvallisuusnäkökohtien huomioon ottaminen ilmoituksen kannalta. *Aseettomat tarkkailijat pääsivät esteettä Eedeniin lyhyelle vierailulle. Jotta urantialainen olisi voinut jäädä puutarhaan pidemmäksi aikaa, hänet oli ”adoptoitava”. Hänelle annettiin opetusta siitä, mikä hanke Aatamin lahjoittaminen oikein oli ja mikä oli sen tarkoitus; hän toi julki aikomuksensa tulla mukaan tähän hankkeeseen ja sitten hän antoi vakuutuksen uskollisuudestaan Aatamin yhteiskunnalliselle hallinnolle ja Universaalisen Isän hengelliselle suverenisuudelle.* [835:14]

Aseiden kieltäminen on tietenkin muistutuksena siitä, että vierailijat saattoivat vahingoittaa puutarhan asukkaita. Tässä tapauksessa tilanteen kartoitus on ensisijaisesti suojelevaa. Muistakaa, että Jeesus kehotti virkaanasettajaissaarnassaan suojelemaan kartoitukseen: ”Älkää sitä, mikä on pyhä, tarjotko koirille, älkääkään heittäkö helmiänne sikojen eteen, jotteivät ne polkisi aarteitanne jalkeihinsa ja kävisi kimppuunne repiäkseen teidät kappaleiksi.” [1571:5]

Mitkä vaarat kartoitamasta nykyisin vaativat? Mitä ilmeisimmin haluaisimme välttää ilmoituksen saattamista kirkkojen tai kehityskantojen tietoon. Vallankumoukselliset toimet moninkertaistavat vihollisten määrän ja saavat aikaan ennenaikaisen konfliktin.

Urantia-kirja panee vastaan tämän maailman vallanpitäjille. Se haastaa jokaisen kansakunnan nationalismiin; jokaisen sellaisen liikeyrityksen materialismiin, joka alistaa palvelun saalistukselle; jokaisen uskonnollisen tradition arvovalan ja jokaisen sellaisen yhteiskunnan maallisuuden, joka koettaa elää ilman Jumalaa. Ja kirjaan kohdistuva vastarinta saattaa olla samansuuruinen kuin on kirjan voimallisuus, jota ei vielä osata edes aavistaa. Ne meistä, jotka ovat tottuneet vuosisatoja voimassa olleisiin kansalaisvapauksiin, saattavat pitää liian monia asioita itsestäänselvyyksinä (1302:4). Mielikuvituksen ei riitä ajattelemaan, ettemmekö lukijoina joskus ja jossakin päin maailmaa joutuisi koskaan kokemaan vainoa. Jos ja kun näin väistämättä käy, iloitaakamme siitä, että jaamme muinaisten profeettojen kokemukset. Mutta älkäämme manatko myrskysäätä ennenaikaisesti niiden vaivaksi, joilla muutoin olisi tilaisuus kasvaa rauhassa.

Tämän toteamuksen tarkoituksena ei ole väittää kaikkea polemiikkia. Planeettaprinssin esikunta esimerkiksi julisti tuon ajan sosiaalisten ryhmien keskuudessa ”evankeliumia yksilön aloitteellisuudesta” (749:4). Korostus on pikemminkin siinä, että tulisi valikoida strategisimmat asiat, joiden kohdalla polemiikki on ajan-kohtaista.

Miten me käytännössä toteutamme tämän kartoituksen? Meille opetetaan, ettemme koskaan voi tuntea henkilöä yhden ainoan kontaktin perusteella (141:3). Ymmärtäminen edellyttää sitä paitsi yksilön motiivien tuntemista (1098:2). Tämä on vaativa edellytys; toisinaan liiankin vaativa. Oma kokemukseni on, että toisaalta niiden tapausten, jolloin huomaan jonkun olevan

mielestäni ”valmis”, ja niiden tapausten, jolloin joku esittää kysymyksen, joka on tiedostamattomasti mutta eittämättömästi pyyntö saada *Urantia-kirja*, välillä vallitsee laadullinen ero. Itse asiassa rukoulen, että henkilö esittää tuollaisen pyynnön, sillä se auttaa näkemään, tulisiko minun tutustuttaa hänet *Urantia-kirjaan*. Emme voi toimia inhimillisesti, jos suhtaudumme ohjeisiin ehdottomuuksina tai jos tuskittelemme kyvyttömyytämme soveltaa niitä täydellisesti. Mutta jos taas menemme toiseen äärimmäisyyteen ja kieltäydymme hyväksymästä vastuutamme nähdä valmius silloin kuin sitä on, silloin uskoakseni petämme ilmoituksenantajat.

J aettaessa totuutta muille jotkin vaaratekijät ovat hyväksyttäviä, toiset ovat perusteettomia. Ja ne valiojoukot, jotka ottavat perusteettomia riskejä, tekevät niin ei vain omaksi vahingokseen vaan meidän kaikkien ja viidennen käänteentekeväen ilmoituksen vahingoksi. Mikäli teemme parhaamme kaikkien niiden ohjeiden valossa, jotka voimme johtaa korkeimmista lähteistä, saamme olla todella tyytyväisiä. Jos me tässä alkuvaiheessa, jolloin kirjan massiivinen julkituominen takaisi, että se lähes yleismaailmallisesti torjutaan, käytämme leijonanosan ajastamme projekteihin, jotka osuvat selkeästi suurin piirtein sinne, mihin *Urantia-kirja* itse näyttää ohjaavan, ja mikäli pidämme kiinni sitoutumisestamme eettisiin menetelmiin, tulemme näkemään, miten energjaa kuluttava järjestöllinen riitelty vähenee dramaattisesti, ja valmennumme niihin ennakoituihin ja sähköisiin planetaarisiin kehityskulkuihin, joihin emme kenties ole yhtään liian valmiita sitten, kun niiden aika tulee – tai joita emme omana elin-aikanamme mahdollisesti edes näe.

Käytännössä suhtaudumme normaalisti paljon suvaitsevaisemmin kirjan esilletuomiseen muitten toimesta kuin suhtautuivat ne, joiden huolena oli suojella aikaisempia käänteentekeviä ilmoituksia, ja uskon sen olevan lähes aina hyväksi. Tämän tutkielman ponsi on kuitenkin, että pysähdyimme hetkeksi pohtimaan asiaa.

8. Menettelytapojemme tulisi sopia yhteen viidennen käänteentekeväen ilmoituksen maailmanlaajuisen vaikutuksen ajoituksen kanssa.

Yksi käänteentekevien ilmoitusten piirre on se, etteivät ne suinkaan räjähdä planeetan päälle. Ne avautuvat vaiheittain. Aatamin lahjoittautuminen on esimerkiksi kaksivaiheisesta käänteentekevistä ilmoituksesta, johon kuuluivat planeetan väestöön luodun osittaisen kontaktin vaihe ja täyden kontaktin vaihe (586:6). Muistakin ilmoituksista on löydettävissä jossakin määrin kaksivaiheisuutta. Alkuvaiheessa Planeettaprinssin esikunta keräsi työtovereita (mukaan luettuna ensiasiateisten keskiväliolentojen aikaansaaminen), organisoii päämajansa ja perusti kymmenen palveluneuvostoaan. Melkisedekin missio pääsi täyteen ja kestävään vauhtiin vasta, kun hän oli saanut Abrahamin täysin puolelleen. Ja Jeesuksen missio eteni kokonaisen vaiheiden sarjan läpi vielä senkin jälkeen, kun hänen julkinen toimintansa oli alkanut.

Mistä tiedämme, milloin on aika siirtyä julkisem- paan *Urantia-kirjan* esilläpitoon? Joltinenkin yksimieli- syys vallitsee siitä, että tarvitsemme tuhansia opinto- ryhmiä ynnä valtakielille tehtyjä käännöksiä ynnä val- mennettuja opettajia ja johtajia. Meidän täytyy olla val- miita hoitamaan se intensiivinen kyseleminen ja häm- minki, jotka ovat väistämättömiä sitten, kun ryntäys totuuden kultakentille on menossa. Toinen kriteeri on se, että vallitsee vakiintunut, vakaa ja rauhanomainen maailmanjärjestys.

Opettajan asemassani tiedän, että ensimmäinen tehtäväni on herättää kysymys – saada joku esittämään kysymys, johon haluan keskittyä. Jos ryhdyn opetta- maan vastaamalla kysymykseen, jota muut eivät ole esittäneet, sanomani on enimmältään menetetty. Usko- akseni myös planetaarisen kysymyksen ja universumin antaman vastauksen kohtaaminen tapahtuu tahdissa. Entä jos ennenaikaisella julkisuudella sotkemme val- miuden rytmin. Planetaarisen kysymyksen ja universu- min vastauksen tahdittamisen draama on silloin osit- tain menetetty. Helmien viskely saa aikaan ennenaikai- sen torjunnan ja konfliktin. *Urantia-kirjan* aggressiivi- nen esilletuonti voi tulostua taka- askeleena. Niin on käynyt ennenkin. Korkeamman totuuden hylkäämisen myötä tapahtunut vedalaisuuden heikkeneminen (1028:5). Huomaa, että myös sellainen leväperäisyys, että jätetään asianmukaisella tavalla tapahtuva opetus- ten ja kirjan levittäminen suorittamatta, voi sekin se- koittaa tahdistuksen. Typerä kiirehtiminen tai laiskuus voisi romuttaa suuret toiveet – seuraamuksin, joita emme pysty kuvittelemaan. Mitä jos toimisimme vii- sain menettelytavoin? Sydän ihan hypähtää, kun ajatte- leekin sellaisen satoa.

Vilpitön halumme tehdä oikein kohtaa ihanan lu- pauksen. Kärsivällisellä viisaiden evolutionaaristen me- nettelytapojen noudattamisella voidaan päästä nopeisi- in ja dramaattisiin tuloksiin. ”Evolutionaarinen” näyttää ”hitaan” synonyymiltä, ja ensimmäisenä likiar- vona se sitä onkin (749:6). Muttei evolutionaarinen kärsivällisyys silti tarkoita pysyvää hidasta liikettä. Jos kasvamme enemmän, levitystyömme tuloksellisuus moninkertaistuu. Evoluutio etenee toisinaan nopeasti. *Asteittaisen evoluution järjestelmä on altis periodeittain tapahtuville äkillisille ja odottamattomille muutoksille niin aineellisella kuin hengelliselläkin alueella* [1863:12]. *Kun fyysiset olo- subteet ovat kypsät, voi tapahtua yhtäkkiä mielen kehitys- tä; kun mielen tila on suotuista, voi tapahtua yhtäkkiä ben- gellisiä muutoksia* [740:2]. Vastikään saapuneen Prinssin esikunnan opetuksilla ja käyttäytymisellä oli valtava vaikutus lähiseudun heimoihin (743:10). Normaalisti Aatamin missiolla on samankaltainen välitön vaikutuk- sensa (586:5). Tämä avaa meille taas suuria mahdolli- suuksia. Tultuamme vakuuttuneiksi siitä, että yhteis- kunnallisten luokkaerojen hävittäminen rodullisen, sivistyksellisen ja uskonnollisen edistymisen keinoin vaatii paljon aikaa, meille kerrotaan, että *paljon sosiaalis- ta kobenemista on välittömänä seurauksena näiden sivistysel- listä edistystä nopeuttavien tekijöiden älykkäistä, viisaasta ja kärsivällisistä hyväksikäytöstä* [793:10]. Mukana on

myös kiehtova mahdollisuus: *Sosiaaliset uudelleenjärjestytyt, taloudelliset muodonmuutokset, moraaliset virvoitustoimpiteet ja uskonnolliset tarkistukset olisivat toden totta syväkäteviä ja vallankumouksellisia, jos Jeesuksen elävä uskonto yhtäkkiä syrjäyttäisi teologisen uskonnon Jeesuksesta* [2090:3]

Oletapa jonkun sanovan, että näissä kiihtyvän muutoksen oloissa entiset evoluutionmukaiset menetelmät ovat vanhentuneita. Se olisi samaa kuin väittäisi, että voi kanoottia meloessaan heittää kosken kohdalla kaikki melonnan perussäännöt yli laidan. Nopeiden muutosten aikaan meidän tulee olla edelleen uskollisia perusasioille. *Ja vain näistä perusehdoista kiinni pitämällä ihminen voi toivoa säilyttävänsä nykyiset sivilisaationsa ja samalla pitää huolen niiden jatkuvasta kehitymisestä ja turvasta pysyvyydestä.* [912:0]

Emme saa joutua paniikkiin. Urantia-ilmoituksen antajat ennakoivat maailmansodan samalla, kun he kertoivat ennakkoon hengellisestä renessanssista (2082:5, 7). Uskollisuus perusasioille sulkee tien typeriltä ja vahingollisilta hankkeilta tukahduttamatta kuitenkin yhä tarmokkaammin toimivaa yksilöä.

On monia kirjan opetukseen liittyviä projekteja, jotka kuuluvat selkeästi hyväksyttävyyden piiriin; projekteja, jotka vaativat julkista toimintaa jo nyt.

Evoluutio ei ole aina hidasta, mutta aina se toimii. Se tuottaa tuloksia silloinkin, kun ilmoitus ei niin tee (900:5; 937:6; 990:5). Joten jos huolehdimme uudesta käänteentekevistä ilmoituksesta tavoin, jotka asettuvat selkeästi ruotuun evolutionaarisen ilmoituksen koeteltujen ja aitojen menetelmien kanssa, on varmaa, että tuomme omat antimeksemme sen menestykseen. Evolutionaaristen metodien noudattaminen, näyttävätpä ne miten hitailta tahansa, ei voi olla tuottamatta tuloksia. Ilmoituksen anti on hauras; sitä on tarpeen käsitellä viisain, evolutionaarisin käsin.

Millainen on *Urantia-kirjaa* koskeva suunnitelma? Tulkinntat vaihtelevat. Tällainen on minun tulkintani: Muista, että kahteen ensimmäiseen ilmoitukseen kuului suunnitelma A, mutta piti improvisoida suunnitelma B. Jeesuksen A-suunnitelmana oli voittaa juutalaisten johtajat puolelleen ja saada synagogaverkosto toimimaan uuden evankeliumin levityskanavana. B-suunnitelma tarkoitti evankeliumiliikkeen keskuksen siirtämistä länteen.

Jeesuksen opetusten on määrä toimia myös uuden ja korkeamman sivilisaation perustana (1720:3). Tämä projekti on jollakin tavoin perin epätavallinen. Normaalisti ilmoituksia annetaan sarja niin, että jokainen niistä rakentuu edellisille. Hengellinen ilmoitus etenee sellaisten missioiden pohjalta, jotka vakiinnuttavat yleisen kulttuurisen eheyden (sivistyksen, perhe-elämän ja älyllisen toiminnan aloilla). Lahjoittautuvan Pojan hengellistävä missio asetetaan ikään kuin keskusjalokivenä siihen viehättävään sormukseen, jonka Planeettaprinssin esikunta ja Aatamin missio sekä Hallinnollisen Pojan toimin aikaansaadut älyllisen toiminnan saavutukset ovat muotoilleet (591—97). Mutta Jeesus saapui hengellistämään planeettaa, jonka sivistys oli parhaimmillaankin vain osittaista ja hajanaista. Kapinaista ja

lupauksen rikkomisesta johtuen hengellis-sivistyksellisen ilmoituksen osittainen toteutumattomuus planeettallamme kääntää päinvastaiseksi perustana toimivan käänteentekevän mission ja tällä perustalla kasvavan mission välisen normaalin suhteen. Meitä pyydetään nyt karkeasti sanoen jälleenrakentamaan sivistys hengelliselle perustalle. *Urantia-kirja* voi auttaa meitä saavuttamaan mainittu sivilisaatio antaessaan suuntaviivat, jotka auttavat meitä korvaamaan menetetyt ilmoitukset.

Kristinuskon on kriisissä (2082:9). Se on johtava maailmanuskonto, Jeesuksen opetusten merkittävin puolestapuhuja ja niiden merkittävin este (2085:1—2). Jeesuksen uskonnon voittokulku on taattua (1608:1). Tuleeko Urantian suurin toivo – se, että uusi ilmoitus yhdistää Jeesuksen seuraajat – toteutumaan (2086:2)?

Tämän käänteentekevän ilmoituksen on määrä hyödyttää kaikkia uskontoja, kaikkia kansoja; se toimii nimenomaan murtaukseen uskonnolliset raja-aidat esimerkiksi itsensä Jeesuksen seuraajiksi katsovien ja hänen seuraajikseen itseään katsomattomien väliltä (1010:4). A-suunnitelmana näyttää kuitenkin olevan, että *Urantia-kirja* esitetään kristinuskolle sellaisella tavalla, että uskovien kriittinen massa sen hyväksyy. Jos esitämme kirjan huonosti, käykö niin, että se pakostakin vetäytyy kirjastoihin ja innostuneen vähemmistön opintoryhmiin, jotka odottavat, että tulee taas uusi Poika ja osoittaa heidän lojaalisuutensa oikeutetuksi? Toimintalinjallamme ja menettelyllämme on suuri vaikutus lopputulokseen. Tarkoitukseni ei ole sanoa, että lukijoiden tulisi keskittyä yksinomaan kristinuskoon tai väännellä opetukset kristinuskon kannalta houkutteleviksi. Ei myöskään, että he menisivät mukaan kristillisiin palvontamenoihin, ellei heillä ole siihen mitään halua. Eikä sitä, että he pitäisivät kristittyjä muiden uskontojen kannattajia ”parempina” tai viidennen käänteentekevän ilmoituksen valittuina vastaanottajina. En tarkoita, että Jeesuksen menettelytavoissa ilmenisi selkeästi joitakin historiallisia selviytymisneuvoja, jotka koskevat tätä päivää.

Lukijat, jotka pääsevät lukuihin 195 ja 196 käsiteltyään sitä ennen aikaisemmista käänteentekevistä ilmoituksista johdettavat opetukset, ovat valmentuneita käyttämään viisaasti hyväkseen luvuissa annettuja väkeviä ja erityisiä toimintaohjeita. *Urantia-kirjaa* koskeva suunnitelma A näyttää perustuvan sen seikan tiedostamiseen, että mekanismin ja naturalismin kumotakseen kristinuskon tarvitsee ”uuden näkemyksen Mestarin elämästä maan päällä”, ja lupaukseen ”uudesta ja täydemmästä Jeesuksen uskontoa koskevasta ilmoituksesta” (2082:7).

Miten ”suuresta ilmoituksesta” (2082:8) on määrä tulla tuloksia tuottava?

Uskonto tosiaankin tarvitsee uusia johtajia, hengellisiä miehiä ja naisia, jotka rohkenevat panna luottamuksensa yksinomaan Jeesukseen ja hänen verrattomiin opetuksiinsa. Jos kristinuskon yhä jatkaa hengellisen tehtävänsä laiminlyömistä ja jatkuvasti toubhua vain sosiaalisten ja aineellisten ongelmien parissa, niin hengellisen renessanssin on odotettava äsken mai-

nittujen Jeesuksen uskonnon uusien opettajien tulemista, opettajien, jotka omistautuvat vain ja ainoastaan ihmisten hengelliseen uudelleenvirittämiseen. Ja silloin tulevat nämä hengestä syntyneet sielut oitis tarjoamaan sen johtajuuden ja inspiraation, joka maailman sosiaaliseen, moraaliseen, taloudelliseen ja poliittiseen uudelleenjärjestämiseen tarvitaan. [2082:9]

Sen jälkeen vedotaan ”ensikäden uskontoon” ja pohditaan mainiolla tavalla sitä, miten dynaamiselta näyttäisi, jos ihmiset voisivat nähdä Jeesuksen sellaisena kuin hän todellisuudessa eli maan päällä [2083:4]. Jos tämä fantasiaa vaikuttava toteamus askarruttaa, jännite laukeaa kuitenkin tuota pikaa: *Maailman tarvitsee nähdä Jeesus taas elävänä maan päällä niiden hengestä syntyneiden kuolevaisten kokemuksessa, jotka tuovat Mestarin vaikuttavalla tavalla kaikkien ihmisten tietoon* [2084:1]. Kun tässä yhteydessä puhutaan ilmoituksesta, viitataan ensisijaisesti siihen, mitä tapahtuu uskovien elämässä. Seuraavassa tekstikohdassa puheena näyttää olevan yhtä paljon muutoksen kokeneiden uskovien elämä kuin kirjakin: *Urantian suuri toivo on siinä mahdollisuudessa, että uusi ilmoitus Jeesuksesta usin ja entistä laajemmin esityksin hänen pelastavasta sanomastaan hengellisesti yhdistäisi rakastavan palvelun puitteissa hänen nykyisten tunnustuksellisten seuraajiensa monilukuiset perheet.* [2086:2]

Luvun 196 luova konstruktio opettaa paljon. Luku alkaa innoittavalla luonnehdinnalla siitä nimenomaisesti Jeesuksesta, joka meidän on määrä tuoda elämäämme esille. Sen jälkeen ensimmäisessä jaksossa esitetään uudelleen suunnitelma A: *Mikä ylimaallinen palvelus se olisikaan, jos Ihmisen Poika tämän ilmoituksen välityksellä mahdollisesti taas löydettäisiin perinteisen teologian hautakammioista ja esitettäisiin elävänä Jeesuksena hänen nimeään kantavalle kirkolle ja kaikille muille uskonnoille!* [2090:3] Luku ei pääty sellaiseen, että se lähettäisi meidät maailmaan lähetyssaarnaajina, ikään kuin tykinpiipusta ammuttuina. Pikemminkin se kulminoituu jaksoon, joka yhdistää dynaamisen näkemyksen uskonnosta kirjan tasapainoiseen kokonaisnäkemukseen. Laatijat huomauttavat, että edistys juontuu ”ilmoituksen ja evoluution yhdistymisestä” (2094:14). Tuntuu järkevältä tulkita niin, että (evolutionaarinen) elämisen tapamme on määrä muuttua ilmoitukselliseksi ja että viidennen käänteentekevän ilmoituksen hyväksikäyttömme on määrä olla evolutionaarista. Viimeiset tekstikappaleet johdattavat meidät taas ”nykyihmisen suuren haasteen” eteen, mihin kuuluvat pääsy parempaan yhteyteen sisimmässä vaikuttavaan henkeen, Luoja-Pojan elämän tarkastelu ja paluu Isän luokse.

Seuraavat piirteet näyttävät kuuluvan viidettä käänteentekevää ilmoitusta koskevaan suunnitelmaan A:

1. Virike. Vaikkei jokaista *Urantia-kirjan* opiskelijaa kutsutakaan tähän hankkeeseen, viides käänteentekevä ilmoitus kaipaa sellaisista opettajista koostuvaa etujoukkoa, jotka pitävät kiinni evankeliumiliikkeen hengellisen mission yksityiskohdista. Tällaiset Jeesuksen uskonnon opettajat (joiden ei välttämättä tarvitse tuntea *Urantia-kirjaa*) elävät evankeliumia niin säteilevästi ja sellaista toisen virstan kulkijan palvelualltiutta osoit-

taen, että he tuovat muille ihmisille julki elävän Jeesuksen (2084:5). Uusi ilmoitus Jeesuksen elämästä ja opetuksista nousee esille, kun muutoksen kokeneet uskovat ryhtyvät elämään ilmoituksellista elämää. Muista, että ilmestyessään kreikkalaisille ja juutalaisille uskoville Jeesus sanoi: *Ja teidän kaikkien on määrä julistaa tätä rakkauden ja totuuden evankeliumia elämällä, jota liballisen habmossa elätte.* [2044:3]

2. Erityinen korostus. Vaikka näiden opettajien onkin määrä julistaa evankeliumia kaikille kansoille ja kaikkien uskontojen kannattajille, kristinuskolle annetaan silti erityinen korostus. (1041:4; 2086:2; 2090:3; 1866:4)

3. Uusi väline pitemmälle menevää opetusta varten. Ne hengestä syntyneet yksilöt, jotka todetaan vastaanottavaisiksi, tutustutetaan *Urantia-kirjaan*.

4. Tulokset. Elävöitynyt, laajentunut ja jälleenyhdistynyt Jeesus-veljeskunta näyttää merkittävää osaa hengellisessä renessanssissa ja antaa lähtösäyksen planetaariselle uudelleenorganisoinnille.

Päätelen, että omistaessamme leijonanosan tarmostamme suoraan tähän suunnitelmaan osallistumiselle ja epäsuorasti sitä tukiessamme, toimimme oikealla tavalla taataksemme viidennen käänteentekevän ilmoituksen onnistumisen. Tästä seuraa, että jos sen sijaan teemme kirjasta itsestään pääprojektimme, se on lyhytnäköinen oikotie.

III. Johtopäätöksiä

Jokaisella käänteentekevällä ilmoituksella on omat järjestystoimensa. Ensimmäisen ilmoituksen edunsaajien oli palattava opettajina synnyinseuduilleen. Puutarhan vieraiden oli luovuttava moniavioisuudesta. Kolmannen ja neljännen käänteentekevän ilmoituksen ensivaiheen sanansaattajien piti jättää yhteiskunnallinen, taloudellinen ja poliittinen jälleenrakennus kuulioidensa huoleksi. Ehkä viidennen käänteentekevän ilmoituksen opiskelijoiden odotetaan luopuvan käsittelemästä *Urantia-kirjaa* evankeliumina. Meillä on taipumusta ja halua tehdä tämä kaikki – panna itsemme ja organisaatiomme täyttämään kumpikin funktio: syvällisen ja perusteellisen hengellis-sivistyksellisen ilmoituksen levittämiskäyttö sekä evankeliumiliikkeelle sopivan dynaamisuuden aikaansaamistehtävä. Emme voi ajaa rekkaa ikään kuin se olisi kilpa-auto. Monet häitäntyneet kehotukset levittää evankeliumia täytyy jättää kontekstiinsa eikä niitä saa ulottaa koskemaan *Urantia-kirjaa* sellaisenaan. Kirja ei kulje julkisen evankeliumisanoman edellä eikä edes rinnalla, vaan sen jäljessä. Totuuden Hengen vuodattamisen päivästä lähtien Pietari ja hänen työtoverinsa käänsivät evankeliumin ylösalaisin esittäen julistuksensa johtoteemana totuuksia, joihin oli määrä tarttua vasta toissijaisesti. Tämän tuloksena Jeesuksen jumalallisen Poikauden hyväksymisestä tuli portti kristilliseen julistukseen Isän rakkaudesta. Oli luonnollista, että lukemattomat ihmiset kompastuivat tähän porttiin, ja ihmisten välinen veljeys on kärsinyt. Tänä päivänä kirjan ylikorostami-

nen sen sijaan, että korostettaisiin sen esille tuomia realiteetteja, ruokkii tahtomattaan uskontoa *Urantia-kirjasta* (2086:1).

Niille, jotka haluavat olla aktiivisia ensisijaisesti työssä kirjan viemiseksi niille, jotka ovat siihen valmiita, avautuu monia kartoittamattomia alueita heidän toimia täysin oikeutetulla ja sankarillisella tavalla. He voivat vaikkapa muuttaa alueelle, jolla ei ole opintoryhmää ja tutustua sikäläisiin ihmisiin, tutustuttaa heitä valikoivasti kirjaan ja aloittaa opintoryhmän. He voivat tutustua henkilöihin, jotka kuuluvat paikalliseen uskonnolliseen tai muunlaiseen ryhmään, jossa he arvelevat tapaavansa suuren määrän kirjaan mahdollisesti myötämielisesti suhtautuvia. He voivat vaikkapa ryhtyä kirjeenvaihtoon internettuttavien kanssa tai sellaisten kirjailijoiden kanssa, jotka ovat julkaisseet ”eteenpäinajattelevia” artikkeleita, ja esitellä *Urantia-kirjaa* kukoistavan tuttavuussuhteen puitteissa. Monet muutkin projektit osuvat suunnilleen edellä hahmoteltujen periaatteiden alueelle. Valittavanamme eivät ole vain tekemättömyyden stagnaatio ja riskialtis julkisuus. Olisi monia muitakin verrattomia hankkeita, joita nykyisin enimmältään lyödään laimin.

Opiskelijat, jotka haluavat kirjan opetuksia kunnioittaen tutustuttaa muita ihmisiä *Urantia-kirjaan*, oppi-

vat työskentelemään evolutionaarisiin voimavaroin ja elämäänsä ilmoituksellisesti elämällä vetämään puoleensa mahdollisia lukijoita. Etsimällä ryhmiä, joiden vastaanottavaisuus on keskimäärin korkea, ja jakamalla niille sopivia totuuksia, he eivät sekoita kirjaa ja evankeliumia keskenään ja he välttyvät helmien viskelyltä. He oppivat tuntemaan kyseiset henkilöt tapaamalla heidät useammin kuin kerran ja he näkevät, milloin henkilö on hengestä syntynyt. Kun he havaitsevat sivistyksellistä ja hengellistä vastaanottavaisuutta, he tutustuttavat tällaiset yksilöt viidenteen käännteentekevään ilmoitukseen lojaalisuutta, riemua ja luottamusta osoittaen.

Nämä ihanteet ovat niin haastavia, että on suuri houkutus mennä helpompaa tietä. On ymmärrettävää, että erehdymme, mihin on synnäkirjamme monitahoisuus, tiettyjen johtohenkilöiden virheet ja ne aineelliset emootiot, jotka risteilevät itse kunkin rajoittuneessa mielessä. Mutta mielettömällä kirjaan kohdistuvalla julkisuudella kokeileminen ottaa riskejä, jotka koskevat meitä kaikkia mutta myös jälkeemme tulevia; ja sellainen menettely kuluttaa niiden näkymättömien ystäviemme kallisarvoista aikaa, joiden velvollisuutena on omistautua vahinkojen rajoittamiseen. □

Kääntänyt Seppo Kanerva

Anteeksiantamisen hyödyllisyys

ALAIN CYR

Kanada

Miten usein kuulemmekaan sanottavan ”anna anteeksi ja unohda”. *Valittujen Palojen* tammi-kuun 2005 numerossa julkaistussa Lisa Collier Coolin artikkelissa esiteltujen tutkimusten mukaan minkä tahansa itseensä kohdistuvan vääryyden anteeksiantaminen on erinomainen keino pysyä terveenä. Artikkelissa sanotaan muun muassa, että anteeksiantaminen voi olla väkevää vastalääkettä vihaa vastaan. Viha johtaa usein krooniseen verenpainetautiin ja sydänsairauksiin.

Quebecin *Urantia*-yhdistys piti sunnuntaina, loka-kuun 16. päivänä 2005 teemapäivän aiheesta anteeksiantaminen. Ryhmäkeskusteluja varten esitettiin seuraavat kolme kysymystä, ja tässä lyhyt yhteenveto tekemistämme huomioista:

1. Mitä anteeksiantaminen sinulle merkitsee?

- Anteeksiantaminen merkitsee vapautta; kärsiminen jatkuu ilman anteeksiantamista.
- Anteeksiantaminen on jumalasuhte; rukouksin voimme saada myös toiset antamaan anteeksi.
- Anteeksiantaminen on vapauttava mekanismi, joka mahdollistaa ihmissuhteiden hengellisen edistymisen ja joka lisää ymmärrystämme siitä, että Isä elää myös toisten sisimmässä.
- Anteeksiantaminen on ymmärtämistä.
- Anteeksiantaminen on tapa elää; toisten hyväksymistä sellaisina kuin he ovat.

- Anteeksiantaminen on rakkautta, rakkauden elämistä muiden kanssa.

2. Miksi anteeksiantaminen on toisinaan vaikeaa?

- Välillä anteeksiantaminen on vaikeaa, minä syynä on ymmärryksen puutteesta johtuva tuomitseminen.
- Kärsimättömyyden ja tietämättömyyden vuoksi edellytämme monasti, että muiden tulisi myöntää vikansa ja katua.
- Omien toimiemme seuraamusten hyväksymättömyys.
- Vastuun puute; vastuun ottaminen vaatii aitoa halua.
- Itsepuolustuksesta; pelko ja ylpeys toimivat usein pidäkkeinä.
- Suvaitsemattomuutemme johtaa meidät usein unohtamaan, että muutkin tekevät virheitä.

3. Mitkä ovat anteeksiantamisen seuraamukset fyysisellä, mielellisellä ja hengellisellä tasolla?

- Antaessamme anteeksi mielemme on esteetön etenemään hengellisesti.
- Aito anteeksiantaminen on positiivista ja ihmeitä tekevää.
- Voitamme itsemme, ja se vapauttaa meidät pahuudesta.

- Se johtaa rakentamaan yhdessä ja elämään veljeydessä.
- Se muuttaa itseämme ja muita.
- Anteeksiantaminen saattaa ihmiset yhteen entistä terveellisemmässä ilmapiirissä.

Päätelmä:

Anteeksiantamisen kykymme on Jumalan antama, ja niin tehdessämme täytämme Isän tahdon tämän as-

pektin hänen armeliaisuuttaan levittäessämme. Voimme nähdä, että Jumala on tuonut tämän kyvyn mielivastustukseemme auttaakseen meitä ja opastaakseen meitä hengellisen harmonian avulla elämään terveellistä elämää veljellisenä ihmiskuntana.

Meidän ei ehkä tarvitse unohtaa, mutta meidän on tarpeen antaa anteeksi. □

Kääntänyt Seppo Kanerva

Urantia-kirjan levittäminen ja lausunto julkisuudesta

URANTIA-SÄÄTIÖ
URANTIA-VELJESKUNTA

OSA II

Seuraavassa keskustuomiston, 533 Diversey Parkway, Chicago, julkaisu vuodelta 1983, jossa esitetään uudelleen eri lähteistä peräisin olevia neuvoja ja suunnitelmia, jotka selittävät perussyitä *Urantia-kirjan* pitkän tähtäimen toimintalinjalle. Mikä tahansa historiallinen dokumentti saattaa tarvita jonkinasteista tarkistamista sen nykymerkityksen ilmentämiseksi, vähintäänkin sen, että Urantia-säätiön tarkoituksen tukemiseksi perustettu veljesorganisaatio ei ole enää nimeltään Urantia-veljeskunta vaan Kansainvälinen Urantia-yhdistys, eikä sen jäsenryhmiä enää kutsuta ”seuroiksi” vaan ”yhdistyksiksi”.

URANTIA-KIRJAAN TUTUSTUTTAMINEN

Henkilöltä henkilölle tapahtuva esittely. Suositeltava *Urantia-kirjan* esittelytapa on suusanallinen. Kannustamme lukijoita omistautumaan uusin voimin tälle koetulle menetelmälle kirjan tuomiseksi niiden ystävien ja tuttavien tietoisuuteen, joiden uskotaan olevan valmiita sen vastaanottamiseen.

Inhimillisen kosketuksensa vuoksi henkilöltä henkilölle tapahtuva menetelmä on ylivoimainen mainosohjelmiin verrattuna. Opetuslapset hyväksyivät evankeliumin, koska Jeesus personoi kaksoistotuuden – Jumalan isyyden ja ihmisten veljeyden.

Persoonallisissa esittelyissä on pantu merkille hiljattain tapahtunut muutos. Henkilökohtaiset pyrkimykset kirjan levittämiseksi näyttävät vähentyneen; muutosta pois päin henkilöltä henkilölle esittelemisestä kohti tukeutumista esittelylehtisiin, kirjoitelmiin, diaesityksiin ja muihin toisen luokan yleisluontoisiin tekniikoihin. Kaikilla on paikkansa, kun niitä käytetään yhdessä henkilökohtaisen esittelyn kanssa, mutta kun ollaan yksinomaan niistä riippuvaisia, ne menettivät arvonsa ja vaikutuksensa. Opetusten henki tulee harvoin esille esittelylehtisissä; multimediaesitykset ovat usein sävyltään liian älyllisiä tai liian tunteellisia eivätkä tehokkaita, ellei keskusteluja johda asiaan hyvin perehtynyt opastaja.

Toissijaisten materiaalien käyttötaipumus saattaa edustaa parempaa keinoa esitellä kirjaa ja saattaa osoittaa kärsimättömyyttä uusien lukijoiden määrän näennäisesti hidasta kasvua kohtaan. Halu olla riippuvainen esittelylehtisistä saattaa olla osoituksena pyrkimyksestä löytää vaihtoehto kokemukselle kirjan suorasta hylkäämisestä. Toinen syy sille, että monet lukijat laiminlyövät kirjan henkilökohtaisen esittelyn toisille, saattaa johtua heidän kiireistään. He ovat niin kiinni eri suunnitelmassa, projekteissa ja toiminnoissa, joita nupullaan oleva liike tuntuu edellyttävän. Kirjan esittely ja sen totuuksien jakaminen ohittaa muut toiminnot, ja sen tulisi olla etusijalla järjestöllisiin vaatimuksiin nähden.

Opiskele kirjaa, jotta voisit esitellä sitä tehokkaasti. On vaikeaa esitellä tällaista monialaista *Urantia-kirjaa* ellei ole ensin tutustunut siihen hyvin. Ei ole olemassa yhtä hyvää esittelytapaa jokaiselle, ja siksi on tärkeää tuntea kirja ja ymmärtää ystäväsi tarpeet, jotta voisit päättää, mikä lähestymistapa sopii parhaiten hänen tarpeisiinsa. Sinun täytyy oppia luomaan tarvetta tavoitella totuutta niin kuin Jeesus teki. Pitkäaikainen lukija on muotoillut sen näin: ”Sellainen henkilö, joka tuntee molempien ominaisuudet hyvin, voi esitellä erään ’ystävän’ toiselle ystävälle kauniimmin ja lämpimämmin.”

Herkkyden ja rohkeuden kehittäminen. Sinun on varauduttava välinpitämättömyyteen – jopa vihamielisyyteen – kun esittelet kirjaa. Jokaisen hylkäämiskokemuksen jälkeen yritä tulla herkemäksi muiden hengellisille tarpeille ja älyllisille kysymyksille. Tule hengellisesti tuoksuvammaksi houkutelaksesi ihmisiä puoleesi ja näiden suurenmoisten opetusten piiriin. Kun olet käynyt läpi niiden ystäväsi ”varaston”, joille olet jo esitellyt kirjan tai opetukset, laajenna ystäväpiiriäsi äläkä koskaan lannistu. Olemme kaikki perillä siitä rohkeudesta, jota tarvitaan, kun lähestytään jotakin ihmistä *Urantia-kirjan* kanssa.

Tiedetään usealla lukijalla olevan erityisiä kykyjä löytää mahdollisia uskovia tai kykyä rohkaista toisten totuudennälkkää. Heitä voitaisiin kutsua jakamaan kokemuksiaan ja ehdotuksiaan veljeskunnan konferenssiin.

URANTIA-KIRJAN LEVITTÄMINEN

Tuhannet ovat valmiita. Kun maailmaa kokonaisuutena ei pidetä valmiina vastaanottamaan *Urantia-kirjaa*, niin ajatussystemin kokonaisuuden eli viidennen käänteentekevän ilmoituksen kannalta löytyy ilmeisesti tuhansittain (planeettamme yli neljän ja puolen miljardin asukkaan joukossa) ihmisiä, jotka mielellään vastaanottaisivat kirjan jo tänään. Ottaen huomioon sen, ettei kirjaa julkaistaisi tässä lausunnossa esitetyistä syistä johtuen, muodostuisi ongelmaksi niiden ihmisten tavoittaminen, joiden mielet ja sielut janoavat totuutta ja hengellistä valaistumista.

Valmiina olevien tavoittaminen. Vaikka tällä kertaa olisi epäviisasta heittää verkko veteen, voimme varmasti jatkaa valikoivampaa ohjelmaamme pyydyksiemme asettelemiseksi. Tehtävämme on suunnitella parempia vieheitä. Osana suunnitelmaamme, mieluummin houkuttelun kuin mainoksen kautta saada lisää lukijoita, meillä löytyy useita ohjelmia.

1. *Lahjoitukset kirjastoille.* Kirjoja voidaan sijoittaa opistojen ja yliopistojen kirjastoihin, julkisiin, laivojen, sairaaloiden, saattokotien, yhtiöiden ja kirkkojen kirjastoihin. Ainoat vältettävät kirjastot ovat niitä, joita hallitus tai uskonnolliset yhteisöt valvovat ja jotka paheksuisivat *Urantia-kirjan* kaltaista kirjaa.

2. *Hinnanalennukset.* Kirjan jakelujärjestelmämme on viime aikoina kuormittunut yrittäessään tehdä varsinaisille kirjakaupoille helpommaksi tilata, varastoida ja maksaa kirjat. Toivotaan, että useammat kirjakaupat sijoittaisivat kirjan hyllyihinsä joko uskontojen tai filosofian osa-alueille, jotta selailijat löytäisivät ne helposti.

3. *Julkiset esittelymahdollisuudet.* Ryhmät saavat kokemusta lisääntyvässä määrin muiden passiivisten keinojen käytöstä kirjan julkiseen esittelyyn. Ihannetapauksessa näihin kokemuksiin kuuluu myös persoonallinen neuvonta esiteltävänä olevan kirjan luonteesta.

Lahjoittaminen tai lainaaminen. *Urantia*-yhteisöt ja yksilöt voivat hyötyä paljousalennuksista omissa palveluprojekteissaan. Rohkaisemme yksilöitä ja yhteisöjä lahjoittamaan kirjan määrätyn tyyppisille ihmisille kuten:

1. köyhimpien maiden opintoryhmien vetäjille,
2. taloudellisissa vaikeuksissa oleville henkilöille, joilla ei ole voimavaroja maksaa täyttä hintaa,
3. huolellisesti valikoiduille yksilöille, joiden uskotaan olevan älyllisesti ja hengellisesti valmiita vastaanottamaan kirjan. Tämän ohjelman aloittaminen tulisi tehdä harkiten ja kokeneiden työntekijäin toimesta, jotka ”puhuvat samaa kieltä” ammatikseen.

Puhujapalvelu-ohjelma. *Urantia*-yhdistys voisi suunnitella ja harjoitella erilaisia menetelmiä esitellä *Urantia-kirjaa* ja sen aiheita pienille ryhmille omalla alueellaan. Puhujapalvelun luonnos valmisteltiin veljesuhteiden komiteassa, ja se oli tarkoitettu *Urantia*-yhdistyksille, mutta sen periaatteet sopisivat myös paikall-

lisille opintoryhmille, jotka haluaisivat valmistautua tähän ohjelmaan.

EHDOTUKSIA PAIKALLISYHDISTYKSILLE, JOTKA HALUAVAT JÄRJESTÄÄ PUHUPALVELUN

1. Jokaisen puhujan olisi harjoitettava julkisen puheen perusteita.

2. Puhujalla olisi oltava perusteelliset tiedot *Urantia-kirjasta*.

3. Jokainen *Urantia*-yhdistyksestä lähtevä puhuja edustaa todellisuudessa *Urantia*-veljeskuntaa. Organisaatiosta asiantuntijana puhuessaan hänen olisi ensin määritettävä, mitkä ovat *Urantia*-veljeskunnan ja *Urantia*-säätiön toimintaperiaatteet, ja parhaimman kykynsä mukaan esitettävä ne myönteisessä ja edullisessa valossa.

4. Jos mahdollista, niin puhujia pitäisi lähettää pareittain.

5. Puhujien ei pitäisi periä korvausta. Kulujen selvittämisen menetelmä pitäisi muotoilla etukäteen paikallisessa yhdistyksessä.

6. On suositeltavaa, että kaikki puhujien toimiston aktiviteetit aloitettaisiin mieluummin toisen ryhmän kutsusta eikä osana *Urantia*-yhdistyksen pyyntöä.

7. Jokaisen tällaiseen tehtävään lähtevän puhujan tulisi ottaa selvää kohteenaan olevasta ryhmästä. Jos toisten uskomuksiin löytyy sympaattista suvaitsevaisuutta, niin tuloksena on parempi yhteisymmärrys.

8. Taitava puhuja korostaa *Urantia-kirjan* sieluja pelastavaa viestiä ja välttää pitkitettyä puhetta itse kirjasta, sen alkuperästä tai organisaatioista.

9. Mitä tulee alkuperään, niin kellään meillä ei ole ensi käden tietoa siitä, miten *Urantia-kirjan* luvut annettiin. Menetelmistä on liikkeellä paljon huhuja, joista useimmat ovat ristiriitaisia, eikä ole mitään keinoa vahvistaa yhtäkään huhua. Virallisen version puuttuessa ainoa luotettava lähde on kirja itse.

10. Ensimmäisillä puhujilla on mahtava vastuu, ja he voisivat tietenkin olla *Urantia-kirjan* ilmoituksen arvokkuuden ja luonteen edustajia.

ILMOITUKSEN OPETUSTEN JULKINEN LEVITTÄMINEN

Myönteinen ulottuvuus. Pitkän aikaa lukijat luulivat, että oli olemassa monia asioita, joita heidän ei oletettu tekevän, heille tuli epäselväksi kuinka opetuksia levitetään. Itse asiassa on vain yksi ”ei” ja se on *Urantia-kirjan* mainostaminen. Käytännöllisesti katsoen he voivat tehdä kaikkea muuta ”ulottuvuuteen” liittyvää.

Urantia-kirjalla on hengellisyyteen liittyvä ensisijainen tehtävä, mutta sen tarkoituksena on myös rohkais- ta aineellista ja sosiaalista kehitystä. Pääosa johtajien ja monien lukijoiden mielipiteistä on, että nähtävissä ole-

vassa tulevaisuudessa kirjan vaikutuksen sosiaalisiin instituutioihin tulisi olla enimmillään epäsuoraa. *Urantia-kirja* on yhdistynyt kokonaisuus eikä sitä pitäisi jakaa paloittain niille, jotka ovat valmiita vain johonkin osa-alueeseen. Vaihtoehtoinen ohjelma (kirjan esittely suurille ryhmille tai sosiaalisille lohkoille) opetusten tutkijoille on esitellä käsitteitä – mainitsematta kirjan nimeä – nykyajan elämän pääsuuntauksille.

Julkinen palvelu. Eräs tehokkain menetelmä palvelun laajentamiseksi on ollut ilmoituksen opetusten levittäminen radion ja muiden kommunikointimenetelmien avulla. Näitä julkisia pyrkimyksiä kuvaa se, että esittäjät eivät mainitse *Urantia-kirjaa* eivätkä esitä lainauksia sen sivuilta. Toinen tärkeä seikka on se, että veljeskunta ei sponsoroi tai ohjaa näitä toimintoja.

Erään tällaisen ryhmän johtajat pyysivät neuvoja valmistautuessaan aloittamaan julkisen tehtävänsä. Heitä neuvottiin pitämään ohjelmansa täysin erillään veljeskunnasta ja olemaan yhdistämättä julkista viestintään *Urantia-kirjaan*. Etukäteen nähtiin, että heidän ryhmänsä saattaisi kasvaa nopeammin kuin veljeskunta ja tulla jopa suuremmaksi joksikin aikaa. Kuitenkin ymmärrettiin, että heidän ryhmänsä toiminnot eivät kilpailisi veljeskunnan ohjelmien kanssa eivätkä ne toimisi välittäjinä *Urantia-kirjan* lukijoiden ja Urantia-veljeskunnan välillä.

Veljeskunnan veljessuhteiden komitea on huomannut tämän tyyppisten julkisten ulottuvuuksien arvon ja on kiinnostunut koordinoimaan informaation virtaa tämänkaltaisissa toimissa. Vaikka komitea ei sponsoroi eikä ohjaisi näitä itsenäisiä aktiviteetteja, niin se olisi hyvillään saadessaan jakaa näitä oivalluksia.

Ilmoituksen käsitteiden levittämideoita. Tässä eräitä mahdollisuuksia:

1. *Uutislehtiset.* Lukijakunnan kaikilla osa-alueilla ilmestyvien uutislehtisten määrässä on tapahtunut räjähdys. On ehdotettu, että uutislehtien annin laajentaminen johtuu siitä, että mieluummin kuin suuntautumalla ulospäin, kohti niitä jotka (vain) lukevat kirjaa, käännytäänkin sisään päin kohti niitä, jotka jo uskovat opetuksiin.

Tämäntyyppiset julkaisut olisivat tarkoitettut yleisölle ja voisivat sisältää kirjoitelmia, runoutta, selostuksia sekä hengellisillä ja älyllisillä yläsävelillä varustettua taidetta. Tällainen ”uutis”lehti voisi liittää yhteen toimittajat ja avustavat kirjoittajat itseilmaisun motiivein, haluun levittää totuutta ja uskoa hengellistä janoa kärsiville sekä naapurustoon että koko planeetalle.

Tämän idean selkäranka – pysymällä suunnitelmassa olla mainostamatta kirjaa – olisi pidättyä yhdistymästä *Urantia-kirjaan* ja Urantia-organisaatioihin. Julkaisu ei lainaisi, ei kertoisi mukailen eikä mainitsisi kirjaa. Keskustelulistat muodostettaisiin lukijakunnan ulkopuolelta käsin eikä sisäpuolelta ja rahoitus tulisi asteittain tilaajilta eikä lahjoituksina lukijoilta.

Eräs tekniikka, jota kirjaa lukevat puhujat ja radio-

esiintyjät usein käyttävät, ja jota voitaisiin soveltaa kirjalliseen ”uutis”lehteen, olisi korostaa jotain käsitettä jonka tiedetään löytyvän *Urantia-kirjasta*, mutta liittääkin se sen sijaan johonkin persoonaan – kuuluisaan tai tuntemattomaan –, joka saattaisi olla sen keksijä menneisyydessä.

2. *Fiktio, tietokirjallisuuden ja runojen kirjoittaminen.* Filosofisten, ilmoituksellisten ja hengellisten ideoiden esitleminen nykypäivän kirjallisuuden virrassa saattaisi kohottaa lukemattomien miesten ja naisten mieltä ja sieluja tulevina vuosikymmeninä.

Kyvykkäiden kirjoittajien ja runoilijoiden töitä on esiintynyt jurnaaleissamme ja paikallisissa uutislehtisissä. Monet näistä samoista kirjoittajista voisivat harkita markkinoivansa kykyjään aikakauslehdille ja kirjankustantajille. Hyvin kirjoitettu, ajatuksia herättävä, ei kiistanalainen mutta syvälinen artikkeli saattaisi olla houkutteleva lehden päätoimittajan mielestä. Tietokirjallisuuteen kuuluva artikkeli saattaisi liittyä käsitteeseen, joka on ollut tunnettu jo jonkin aikaa ja jonka ympärillä teoria ja keskustelut ovat riehuneet valtoimeen. Kuten aikaisemmin jo mainittiin, on viisainta näkyvillä olevassa tulevaisuudessa pidättyä mainitsemasta *Urantia-kirjaa* nimeltä ja jättää pois kaikki kirjan lainaukset ja mukaillut kertomukset, eikä ole syytä käyttää vain kirjalle ominaisia nimiä ja termejä. Kutsu lukijalle päästä yhteyteen kirjoittajan kanssa voitaisiin lisätä artikkelin loppuun.

3. *Radio, televisio ja elokuvat.* Muutamana viime vuotena joidenkin tv- ja elokuva-ammattilaisten keskuudessa on lisääntynyt tietoisuus korkeampien ihanteiden tarpeesta yhteiskunnassamme. Ne ihmiset, jotka työskentelevät tiedotusmedian parissa ja lukevat *Urantia-kirjaa*, toivovat löytävänsä mahdollisuuden julistaa opetuksia huomaamattomin keinoin. He käyttävät asteittain näitä projektejaan kohottaakseen niiden laatua sisällyttämällä esityksiinsä totuus käsitteitä. Heidän unelmanaan on rikkoo Jumalan olemassaoloa koskeva hiljaisuus, jota esiintyy suurimmassa osassa tiedotusverkostoja ja nykypäivän viihdettä. He kuvittelevat sitä kaukaista päivää, jolloin he tai heidän seuraajansa voivat turvallisesti valottaa hengellisiä totuuksia ja älyllisiä faktoja täydellä voimalla. Ennen kuin se päivä koittaa, on tärkeää kohottaa kommunikointialan työntekijöiden hengellisiä ja filosofisia tasoja. Tämä työ alkaa olla jo lähes apostolista tasoa omistautumisen ja palvelun kannalta.

4. *Kaapelitelevisio.* Tämä media näyttää olevan eräs ruokahalultaan kyltymättömin lahjakkuuksille ja ideoille. Kaapelista saattaa tulla eräs niistä välineistä, joiden avulla maailma voidaan valmistaa vastaanottamaan ilmoitus. Se on persoonallisempi ja paikallisempi kuin kaupallinen televisio. Tähän mennessä kaapeli-tv ei ole vielä täyttänyt lupaustaan itsenäisestä ajattelusta. Samalla kun hengellisiin ohjelmiin sitoutuneita kanavia on runsaasti, niitä johtavat pääasiassa konservatiiviset

ja traditionaaliset hengelliset ryhmät jotka eivät suinkaan ole ekumeenisia. On aivan liian aikaista alkaa mainostaa kirjaa kaapelitelevisiossa tai muussa tiedotusvälineessä, mutta ei ole liian aikaista aloittaa ilmoituksen joidenkin ideoiden laimennettujen versioiden esittely.

5. *Haastattelut puheohjelmissa.* Kirjan lukijakuntaan kuuluu henkilöitä, jotka ovat kirjoittaneet kirjoja, ovat ammattimaisia johtajia tai ovat esiintyviä taiteilijoita. Ajoittain he esiintyvät vieraina radion ja television puheohjelmissa, ja joskus käyttävät hyväkseen näitä mahdollisuuksia kertoakseen hengellisistä ja filosofisista käsitteistä. Heistä on tullut taitavia korkeamman hengellisen totuuden esittäjiä mainitsematta silti koskaan *Urantia-kirjaa* tai yhteyksiään ilmoitukseen. He ovat halukkaita jakamaan tekniikkaansa kaikkien kanssa, jotka suunnittelevat ryhtymistä samankaltaisiin julkisiin hankkeisiin.

Avainasia, joka jokaisen näistä ulospäin suuntautuvista ohjelmista tulisi sisältää, on jonkinlainen henkilökohtaisen vastauksen menetelmä jokaiselle, joka haluaa lisätä tietoa innoituksen lähteestä. Näin *Urantia-kirja* voitaisiin esitellä henkilökohtaisesti, kun mahdollisuus siihen syntyy.

Urantia-kirja ei ole ainoa hengellinen teos, joka voidaan ”salakuljettaa”. Jeesus valitsi kirjoituksista ne kohdat, jotka parhaiten sopivat siihen ideaan, jota hän halusi tuoda esille. Sinun omat valintasi Raamatusta tai jostakin toisesta teoksesta voisivat välittää kuulijakunnalle suuren totuuden aivan yhtä hyvin.

Nämä ovat muutamia julkisempia tapoja, joilla opetuksia voidaan levittää. Ne eivät ole ainoa keino. Käsitteitä voidaan sisällyttää puheisiin; opettajat ovat poimineet kirjasta ideoita sekä eettisiksi että moraalisisiksi ohjeiksi luokalleen; pyhäkoulunopettajat sekoittavat kirjasta materiaalia luentoihinsa, ja *Urantia-kirjasta* löytyy omakohtaisia viitteitä opiskelijoiden ja ammattilaisten töihin filosofian, arkeologian ja antropologian alueelta.

Eräs lukija on keksinyt yli satakohtaisen luettelon erilaisista tavoista levittää kirjaa tai sen opetuksia. Lauluntekijät – kuuluisat tai vähemmän tunnetut – rakentavat lyriikkaansa *Urantia-kirjasta* peräisin olevien hengellisten käsitteiden tai ihanteiden ympärille.

PERUSTAN LUOMINEN

Esivalmistelu. Jeesuksen opetusmenetelmän Roomassa ei ollut esittää käänteentekeviä tosiasioita vaan laajentaa niitä totuuksia, jotka kuulijat jo tunsivat. Hän valmisteli – – tietä sille, että näiden [apostolien] sanoma otettaisiin sitäkin paremmin ja varmemmin vastaan. (1455:4)

Elävän Jeesuksen uskonnon esittäminen

Millaisen heräämisen maailma kokisikaan, jos se vain voisi nähdä Jeesuksen sellaisena kuin hän todellisuudessa eli maan päällä ja tietää ensikäden tietona hänen elähdyttävät opetuksensa! [2083:4]

Aika on kypsä näkemään ihmis-Jeesuksen kuvaannollinen kuolleistanousu bautakammioistaan – –. Mikä ylimaallinen palvelus se olisikaan, jos Ihmisen Poika tämän ilmoituksen välityksellä mahdollisesti taas löydettäisiin perinteisen teologian bautakammioista ja esiteltäisiin elävänä Jeesuksena hänen nimeään kantavalle kirkolle ja kaikille muille uskonnoille! [2090:3]

Meidän on kysyttävä, miksi jälkimmäisen lainauksen kirjoittaja ei sanonut: ”Mikä ylimaallinen palvelus se olisikaan, jos tämä ilmoitus voitaisiin esitellä kirkolle – –.” Aikanaan kirja tullaan näin esittelemään. Mutta elävä Jeesus tarvitsee välitöntä esittelyä. Tämä kohta on täysin yhtenevä väitteelle, että kirja on annettu nyt, jotta voitaisiin kouluttaa opettajia ja johtajia, jotka osaavat esitellä elävän Jeesuksen hengelliset perustotudet. Planeetan yleisen hengellisen heräämisen jälkeen itse kirjan käyttö yleistyy.

Opettajien kouluttaminen

”*Urantia-veljeskunnan* peruskirja velvoittaa koulutuskomiteaa etsimään, valmistelemaan ja kelpuuttamaan opettajia tarkoituksenaan kirjan opetusten levittäminen, jotta jokainen kuolevainen saisi opastusta saavuttaakseen persoonalliset hengelliset päämääränsä – –. Komitean tehtävänä on rohkaista lukujen intensiivistä opiskelua yhdessä evoluutionaарisen tiedon, maallisen ja uskonnollisen opiskelun kanssa.” (Julkilausuma nykyisestä ajattelutavasta, Koulutuskomitea 1983)

Urantia-kirjan opiskelun rungon rakentamista varten kehitettiin seminaareja, jotta parannettaisiin näiden opetusten omaksumisen leveyttä ja syvyyttä. Seminaariohjelmien osallistujat kokeilevat opetuksen ja oppimisen prosessien eri tekniikoita. Luodaan ilmapiiri, missä henkilöt voivat opiskellessaan olla yhteistoiminnallisissa vuorovaikutuksissa.

Vierailevat opettajat. Vierailevien opettajien ohjelma tuo ylimääräisen lisän seminaareihin. Siinä *Urantia-seurojen* suosittelemia opettajia voidaan kutsua toisiin seuroihin tai opintoryhmiin esittämään ohjelmia, joihin voi sisältyä luentoja, työryhmiä, lukuja tai aiheita.

Urantia-kirjan opiskelu. Tullakseen ilmoituksen ”opettajaksi” täytyy ensin olla opiskelijana. Opetusten rikkauksien löytäminen ei lopu koskaan. Perusteellinen henkilökohtainen oppineisuus on vaikuttava tekijä opetuksen valmistauduttaessa. Opintoryhmät tarjoavat mahdollisuuden opiskelijalle, jolla ei ole opetukselta ammatillista kokemusta, kehittää varmuuttaan kysymyksiä kysymällä ja tekemällä huomautuksia opiskeltavana olevasta aiheesta. Kunnianhimoinen opettaja saattaa tutkia myös ulkopuolisia lähteitä tehostaakseen sitä kohtaa, jota ryhmä opiskelee. Määrätyn tyyppinen ulkopuolinen työ tai vapaaehtoistoiminta voi harjaannuttaa tulemaan herkemäksi toisten tarpeille.

Uusien lukijoiden rohkaiseminen ja huolenpito on

tärkeintä palvelua. Moni uusi lukija toivottaisi tervetulleeksi ”opiskelijakaverin” – oman opettajan, kokenemman opiskelijan – joka opastaisi häntä ristiviitteissä ja vahvistaisi hiipuvaa henkeä. Vakiintunut opintoryhmä on joskus uudelle lukijalle liikaa kunnioitusta herättävä jolloin henkilökohtainen huolenpito olisi hyödyllisintä sekä noviisille että opintojen ohjaajalle.

Aito opettaja ei aina ole se, joka on läpäissyt säädettyt opintokurssit. Hän on se, jonka kanssaopiskelijat ja opettajatoverit tunnustavat päteväksi, yksilö, joka osaa vetää puoleensa, ohjata, innostaa, valaista ja virkistää toisia.

Opintoryhmät. Opintoryhmä osoittaa olevansa ihanteellinen sosiaalinen muoto kirjan tietojen omaksumiseksi. Se antaa lukijoille mahdollisuuden hyötyä kanssallukijoiden näkemyksistä. Se tarjoaa tilaisuuden harjoitella ja jakaa kokemuksia – juuri sellainen ohjelma, joka Jeesuksella ja apostoleilla oli ennen kuin he aloittivat lähetystehtävänsä maailmalle.

Opintoryhmiä on monenlaisia, kuten

1. ryhmät, jotka lukevat kirjan suoraan läpi keskustelematta siitä,
2. ryhmät, jotka sekä lukevat että keskustelevat,
3. perinpohjaiset opintoryhmät,
4. aiheita opiskelevat ryhmät,
5. oheismateriaaleja tutkivat ryhmät,
6. yhteiset opintoryhmät,
7. ryhmät, joissa osa-alueet on etukäteen määritetty,
8. ryhmät, joissa ohjaaja johtaa koko opiskelua, ja
9. ryhmät, jotka käyttävät kysymys-vastausmenetelmää.

Perinteisesti ainoa suositus, joka veljeskunnalla on opintoryhmiin nähden, on, että ryhmä keskittyy pääasiassa *Urantia-kirjan* opiskeluun.

Opintoryhmän organisointi ja ylläpito on monimutkainen inhimillisten suhteiden vastuukysymys. Se edellyttää luotettavuutta ja omistautumista. Apostoli Paavali oli suuri opettaja, mutta hänellä oli myös erityinen organisointikyky. Veljeskunta tarjoaa mahdollisuuksia, seminaarien kautta, laajennetun kotimaisen veljeyden komitean opintoryhmäkumppanuuden kautta sekä yleisten ja paikallisten konferenssien kautta yksilöllisiä opintoryhmäkokemuksia toisille jaettavaksi.

Opintoryhmäpyrkimyksissä onnistuminen tuottaa uskomatonta hyötyä ilmoituksen edistämiseksi. Ennen julkisen levityksen aikaa ja *Urantia-kirjan* hyväksymistä helpotamme kaikessa hiljaisuudessa tuhansien opintoryhmien muodostamista.

Johdannaisaineistot. Yksi projekteista, jota monet veljeskunnan komiteat ovat pohtineet, on opintoja helpottavista apuvälineistä koottu lista ja sen jakelu. Kuitenkin *Urantia-kirjaa* luettaessa uskotaan yleisesti, että arvokkaimpia apuneuvoja ovat ne, joita lukija tekee itselleen ja ne, jotka liittyvät henkilökohtaiseen vuorovaikutukseen.

Käännösten rahoitus. Eräs tulevien vuosikymmenten johtavista prioriteeteista tulee olemaan *Urantia-kirjan* käännökset. Lisääntyvässä määrin käy selväksi, että viides aikakautinen ilmoitus täytyy tuoda planeetan veljiemme ja sisartemme saataville. Vaikka englannin kieli leviää nopeasti, niin lukemattomat miljoonat eivät koskaan opi englantia. Samalla kun *Urantia*-säätio valvoo mutkikkaita käännösten kehitysprosesseja, niin kuitenkin me, lukijat, tulemme ne rahoittamaan. Vapaaehtoisia lukijoita voidaan säätion hyväksymänä käyttää vaihtelevasti kääntämiseen, viimeistelemiseen ja tarkastukseen tai varmistuslukuun. Kuitenkin jossain vaiheessa – tai kaikissa vaiheissa – tarvitaan palkallisia ammattimaisia kääntäjiä. Vapaaehtoisten ponnistelut eivät sulje pois tarvetta pitää käsillä suurta rahasummaa jokaista käännöstä ja sen painatus-ta varten.

Taloudellisten prioriteettien arviointi. Joka vuosi ehdotetaan monia arvokkaita projekteja. Sitä mukaa kuin ne ilmaantuvat, on ryhmän määriteltävä niiden arvo ja arvioitava, hyötyykö niistä pitkällä tähtäimellä mahdollisimman suuri joukko ihmisiä. Vaikka veljeskunnalla ja säätioillä olisi suuria rahasummia käytettävissä, olisi ryhmän laadittava ”viisausennuste” koskien jokaisen ehdotuksen suhteellisia ansioita. Kuten Jeesuksen nuorekas mittatikkukin mittasi sen päivän instituutioita, niin pitäisi meidän lukijakunnankin ohjelmia mitata:

Mitä se tekee ihmisielen hyväksi; tuoko se Jumalan ihmisen luo; tuoko se ihmisen Jumalan luo? [1388:5]

JOHDONMUKAISEN TOIMINTALINJAN NOUDATTAMISEN TÄRKEYS

Sekaannusten välttäminen. Kentällä olevat johtajat ovat olleet tietoisia menetelmästä, jossa rohkaitaan levittämään *Urantia-kirjaa* henkilökohtaisesti esittelemällä, ja suurin osa mielipiteensä kertoneista osoittaa tälle menetelmälle voimakasta hyväksyntää sanoen sen olevan sopusoinnussa kirjan parhaiden esimerkkien ja varoitusten kanssa.

Jos *Urantia*-veljeskunta aloittaisi kirjan mainostamisen hyväksyen toistenkin mainokset tai jättäisi ne huomioimatta, niin lukijoiden keskuudessa syntyisi suuri hämmennys. Mainostaminen voisi merkitä ystävillemme sitä, että uskomme henkilöltä henkilölle -ohjelman epäonnistuneen ja että kuka tahansa, vaikka vain etäisesti kirjalle valmis yksilö, voitaisiin löytää mainostamalla. Monet ihmiset ovat kovasti mainostamista vastaan, ja jos sitä käytettäisiin, olisi sillä polarisoiva vaikutus lukijakuntaan. Monet totuuden etsijät ovat kylästyneet, jopa tulleet epäluuloisiksi minkä tahansa uskonnollisen ryhmän hengellisestä paikkansapitävyydestä, joka ryhtyy käyttämään julkisia menetelmiä. Heidän mielissään se yhdistyy manipulaatioon, myyntikampanjaan ja psykologiseen suostutteluun – *Urantia-kirjan* opetusten antiteesiin.

Meidän on tehtävä työmme maailmanlaajuisella

ulottuvuudella. Veljeskunta, jonka muodostamme, on maailman veljeskunta. Jotkut mainontamenetelmät, jotka monet ihmiset Yhdysvalloissa saattaisivat hyväksyä, saattaisivat olla kyseenalaisia tai jopa järkyttäviä monille eurooppalaisille ja aasialaisille ja saattaisivat tahattomasti vaarantaa näiden opetusten hyväksynnän muissa kulttuureissa.

”Rajoitettu” mainostaminen rohkaisee sivuliioitä. On todellakin monia lukijoita, jotka eivät ymmärrä sen toimintalinjan takana olevia syitä, että kirjaa ei mainosteta. Heidän ansiokseen on todettava heidän kunnioittavan sitä. Hyväksyttäessä tai suosittaessa mainostamisohjelmaa olisi se merkki monille mahdollisille mainostajille, että toimintalinjaa on lievennetty – että kirjan mainostamisen aika on koittanut. Vaikka muutamaa luvattonta mainosohjelmaa on kokeiltu, on tuloksien uskottu olleen vaatimattomia. Ennen tai myöhemmin joku yksilö, huomatessaan sen helppouden, jota korostaisi meidän näennäisesti välinpitämättömän suhtautumisemme, panisi alulle hyvin rahoitetun ja laajasti näkyvän kampanjan televisiossa, aikakauslehdissä ja sanomalehdissä – tarkoituksena tuoda mukaan tuhansia ihmisiä. Tämä olisi tietenkin oikosulku meidän ohjelmallemme huolehtia asteittaisesta mutta jatkuvasta kasvusta.

Pitäydy ikuisuuden testaamiin menetelmiin. *Urantia-kirja* ja siihen liittyvät ohjelmat vaativat käyttämään viisainta ajattelua ja ikuisuuden hyväksi näkemisiä menetelmiä totuuden julistamisessa planeetallemme. Meidän on etsittävä menetelmiä ja tekniikoita, jotka sopivat opetusten henkeen, ja yritettävä aina välttää ilmoitusta alentavia projekteja.

YHTENÄISEN LEVITTÄMISOHJELMAN ARVO

Ratkaisevat varhaisvaiheet. Uuden organisaation tai liikkeen varhaisessa perustamisvaiheessa yhtenäiset ja koordinoituvat pyrkimykset ovat ratkaisevia eloonjäämiselle. Kirjan levittämistä eivät saa haitata vastakkaiset toimintalinjat ja menetelmät, koska se vähentäisi veljeskunnan kykyä koordinoita sisäisiä ohjelmia ja voisi lopullisesti sekoittaa julkiset ja muut uskonnolliset ryhmät *Urantia-kirjan* lukijoiden lisäksi.

Jos jotakin ryhmää rohkaistaan virallisesti jäljentämään työtämme tai toimimaan vastakkaisiin tarkoituksiin, kuluttaisi se kaiken toivon saavuttaa yhtenäinen, kaikkia lukijoita hyödyttävä ohjelma. Aloittelevien mainostajien valitukset, että nykyinen toimintalinja häiritsee heidän vapauttaan, voidaan päinvastoin todeta virheellisiksi heidän yrittäessään kääntää sitä toimintalinjaa vastakkaiseksi, jota ryhmä on kovasti työstänyt ja muotoillut sekä varjellut.

Ohjelmien on toimittava samassa tahdissa. Yksilö tai ryhmä, joka yrittää yksipuolisesti suurta massakampanjaa, ottaa niskoilleen valtavan vastuun, mitä

tulee ilmoituksen leviämisen tahtiin ja laatuun. Liikkeen kaikkien näkökohtien seurauksia ei pidä ylenkatsoa tai väheksyä. Ohjelma, joka on epätahdissa enemmistön viisauden ja suunnitelmien kanssa saattaa haastaa evolutionaarisen kehityksen.

Yksipuolisista toimista aiheutuvat pulmat. Ne menetelmät, joita laittomissa mainosohjelmissa saatettaisiin käyttää, olisivat todennäköisesti sellaisia, jossa yksilö tai ryhmä (ei Urantia-veljeskunnan) informoisi yleisöä *Urantia-kirjan* olemassaolosta ja luonteesta massailmoituksia käyttäen. Kaikki kyselyt ohjattaisiin takaisin kampanjan aloittaneelle ryhmälle. Meidän mielestämme tällä menetelmällä on haittansa:

1. *Urantia-kirja* on voimakas valon ja totuuden majakka. Laadusta riippumatta mikä tahansa tutustuttamismväline olisi yhtä voimaton ja tehoton kuin olisi kynttilän syyttäminen majakan vieressä.

2. Suurin osa ihmisistä, jotka kohtaisivat mitä tahansa kirjan mainoksia tai johdattavaa materiaalia, riippumatta siitä, kuinka hyvin laadittuja ja esitettyjä ne olisivat, joutuisivat välttämättä arvioimaan viidennen käänteentekevän ilmoituksen etuja siihen, miten he tulivat reagoineeksi näihin minimaalisiin tiedon jyväsiin.

3. Kirjan henkilökohtainen esittely voisi olla rakastettava ja yksilöllinen palvelu räätälöitynä totuuden etsijän hengellisille tarpeille ja älyllisille kysymyksille. Persoonattomalla, ryhmä- tai järjestöllisellä lähestymistavalla on vähän tai ei ollenkaan tekemistä näiden arvojen kanssa.

4. Tämä prosessi rohkaisee piiloutumaan järjestöllisen julkisivun taakse ja turvautumaan helppoihin ja persoonattomiin keinoihin samalla välttäen enemmän rohkeutta vaativaa henkilökohtaista tapaa levittää kirjaa ja sen opetuksia.

5. Tämä prosessi johtaa yleisön ajattelemaan, että kirjan mainostamisen ryhmätoiminta on virallinen *Urantia-kirjan* puhutorvi. Urantia-veljeskunta perustettiin sitä varten, että se ottaisi kentän haltuunsa ja olisi veljeskunnan toimintojen ja kirjaa koskevan informaation päälähde. Muut ryhmät asettuisivat uuden lukijan ja veljeskunnan väliin ja voisivat silloin tällöin vastata kirjan alkuperää koskeviin kysymyksiin; tuottaa tulkintoja kirjasta; kommentoida veljeskunnan ja säätiön toimintalinjoja; keskustella kirjan hinnasta ja työskennellä opintoja helpottavien menetelmien, julkaisujen tai muiden artikkeleiden kanssa, joita haluaisivat myydä. Tällaisten ryhmien tai yksilöiden – varmasti tahatonta – roolia heidän toimiessaan mainostajina ja informaation selvityskeskukseksi voitaisiin luonnehtia veljeskunnan ohittamiseksi, itse asiassa veljeskunnan varjostamiseksi.

KASVUA OLENNAISEN KANSSA

Kasvamme kohtuullisella vauhdilla. Kasvamme nykyisin sillä vauhdilla, jonka voimme hallita. Liike ei ole epäonnistunut. Kirja tekee omaa työtään. Yhteisö

kehittyä tai liike laajenee parhaiten silloin, kun siihen ei kohdistu voimakasta kasvu- tai levityspainetta. Nopeasta laajentumisesta johtuvan liian suuren rasituksen alla kasvu olisi ennalta arvaamatonta ja puutteellista. Nykyisin on muodostumassa vahva ydin syvästi omistautuneita yksilöjä, ja se jatkaa ilmaantumistaan, ellei evoluutionaarista prosessia häiritä. Aineellisia mittakeppejä ei voida koskaan käyttää hengellisen kehityksen mittaamiseen. Me olemme syventyneet korkean uskonnollisen totuuden levittämiseen; kirjan myyntiluvut ovat luonnollinen seuraus.

Hiljattain tehtiin kysely suuren kustantajan markkinointipäällikölle koskien vuosittain julkaistujen kirjojen määrää, joiden kokonaisuus odotettiin olevan yli 100 000 kappaletta. Vain noin 1 % pystyi koskaan saavuttamaan tämänlaajuisen levikin. *Urantia-kirja* on vetänyt 99 % paremmin kuin kaikki muut julkaistut kirjat. Yhteensä yli 126 000 *Urantia-kirjaa* pidetään tavallisesta poikkeavana, ottaen vielä huomioon sen, ettei sitä ole mainostettu.

Tilapäinen, muodista johtuva kasvu. Kirjan fyysinen jakelu voitaisiin ilmeisesti toteuttaa maailmanlaajuisesti muutaman vuoden sisällä. Mutta tällainen keinotekoisesti aikaan saatu kasvu saattaisi romahtaa yhtä nopeasti kuin se oli kukoistanut. Tällainen *Urantia-kirjan* tungetteleva levittäminen – joka ei olisi rakentunut uskovien tukevan perustan varaan – johtaisi mitä kauheimpaan virheeseen.

Innostuksen katoaminen Jeesuksen seuraajien keskuudesta. Viidentuhannen ruokkimisen aikoihin, millä oli ollut laaja-alainen vaikutus hänen julkiseen suosionsa, Jeesuksen seuraajien lukumäärä oli suurimmillaan. Kuitenkin, hänen synagogassa pitämänsä seremonian jälkeen, missä hän toisti valtakunnan hengelliset tosiasiat ja tarkoituksellisesti käänsi kansan suosion vuoroveden pois päin, tapahtui kannattajien äkillinen ja täydellinen kato.

Numerot vastaan kasvu. *Urantia*-veljeskunnan ensimmäinen presidentti varoitti:

”On täysin mahdollista, että joudumme salaperäisen vaarallisen hämmennyksen uhreiksi – hämmennyksen, paisumalla tapahtuvan kasvun uhreiksi. Pelkät paisuvat lukumäärät eivät millään muotoa ole samaa kuin todellinen kasvu.

Kokemus on opettanut, että kun henkilö saatetaan *Urantia-kirjan* vaikutuksen alaiseksi, niin se ei ole sama kuin saattaa hänet kirjan opetusten vaikutusten alaiseksi, emmekä koskaan saa sekoittaa kirjan lukemista sen opetusten hyväksymiseen. Kirjan sisällön älyllinen hallintakaan ei takaa pelastumista. Jumalasta voidaan tietää kaikki, ilman että häntä todella tunnetaan. Kirjan opetuksia on levitettävä siten, että ne avaavat ihmisten sydämet mielekkääseen suhteeseen Jumalan kanssa.”

Tuhannet vastaan miljardit. Mainostamisesta kieltäytymällä saatamme menettää mahdollisuuden voittaa tuhansia sukupolvemme uskovia. Jos kuitenkin

annamme periksi kärsimättömyydelle tai ryhdymme käyttämään epäviisaita levitysmenetelmiä – mainostamalla kirjaa ennenaikaisesti – pitkällä tähtäimellä ilmoitus saattaa epäonnistua ja ajan mittaan menetykset voivat koskea miljardeja ihmisiä.

POLEMIIKITONTA KASVUA

Julkisuuden kiistanalainen arvo. Vaikka mainostaminen saattaa näyttää myönteiseltä, koska se aiheuttaa ”*Urantia*” nimen laajentunutta tunnetuksi tulemistä, se saa monet ihmiset kysymään ”asiantuntijoilta”, ts. kirkkoherroilta, papeilta tai professoreilta neuvoja kirjan suhteen. Ihmiset saattavat saada väärää tai pinnallisia arvioita. Sen jälkeen nämä yksilöt puolestaan moninkertaistavat väärän informaation leviämisen. Tämä tapahtumasarja on jo käynnissä, mutta se muuttuisi laaja-alaiseksi jos kirjaa mainostettaisiin.

Spiritualistiset, okkultiset ja UFO-ryhmät. Kirja tunnetaan hyvin spiritualistisissa, okkultisissa ja UFO-verkostoissa. Tähän päivään mennessä vain muutamat kirjoittajat ovat arvioineet *Urantia-kirjaa* omissa kirjoissaan. Toistaiseksi kirjaa arvioivat kirjoittajat sekoittavat käsitteitä jatkuvasti. He kohdistavat huomionsa niihin taruihin, jotka liittyvät Forumiin ja lukujen antamiseen. Emme voi odottaa näiltä kirjoittajilta parempia kommentteja kirjasta, vaikka kirja saisi suurempaa tunnustusta.

Ilmoituksen arvovalta ei vakuuta. Nykyään monet maailman pääuskonnot perustuvat kirjojen opetukseen, joita pidetään jumalallisena ilmoituksena. Mikään uskonto ei ole pystynyt saamaan maailmanlaajuisesta kannattajajoukkoa perustuen pelkästään väitteisiin, että heidän kirjansa on alkuperältään ja arvovallaltaan pyhä kirja. Jos käydään perinteisiä uskontoja vastaan haastamalla julkisesti heidän lähteensä paikkansapitävyys ja uskonsa pätevyys mainostamalla, että meidän kirjamme on totuudenmukaisempi, olisi se samaa kuin haluaisi ehdoin tahdoin aiheuttaa vastakkainasettelua.

Mainostaminen aiheuttaa huonoa mainetta. Fundamentalistiset ryhmät tuntevat kirjan, ja monet heistä ovat julkaisseet kirjoituksia, missä tuomitaan *Urantia-kirjan* käsitteet. Kirjan puolesta pidetty julkisten suhteiden kampanja voisi kiinnittää meihin juuri niiden ryhmien huomion, jotka pitävät meitä harhaoppisina ja uskovat, että olemme vaaraksi heidän turvallisuudelleen. Sitä pidettäisiin voimistuneena käännästyksenä. He puolestaan tehostaisivat ponnistelujaan, ettei kirjaan uskottaisi, ja koettaisivat estää jäseniään lukemasta sitä.

Erojen korostaminen. Sekä ystävät että vastustajat suurentelevat usein suhteettomasti *Urantia-kirjan* ja evolutionaaristen uskontojen opetusten välisiä eroja. Harhaan johdetut ystävät käyttävät eroja haastaakseen toisten uskontojen totuudet. Toiset uskovat käyttävät

eroja asettaakseen kirjan aitouden kyseenalaiseksi. Kirja osoittaa olemassa olevien uskontojen todelliset arvot ja opettaa, että meidän tulisi kohottaa uskontoja kohdistamalla huomio niiden totuuksiin mieluummin kuin moittimalla niiden virheitä.

Rohkeus ja viisaus ovat eri asioita, yhtä tärkeitä hyveitä ilmoituksen levittämisessä. Jeesus opetti opetuslapsiaan, kuinka maailmaa muutetaan:

”Teidän ei ole määrä hyökätä vanhoja menettelytapoja vastaan, vaan teidän on määrä taitavasti sotkea uuden totuuden hapate vanhojen uskomusten sekaan. Antakaa Totuuden Hengen tehdä oma työnsä. Päästäkää tilanne kiistelyksi vasta, kun ne, jotka totuutta halveksivat, teidät siihen pakottavat.” [1932:1]

Vastakkainasettelu *Urantia-kirjan* ja muiden uskontojen välillä ei ole hyvä keino voittaa uskovia, vaikka jotkut niin väittävät. Uskovien välistä taistelua seuraavat katsojat eivät innostu kirjasta totuutta omaksumalla vaan ennemminkin jännityksen halusta.

On totta, että julkisuus saattaa vetää joitakin vilpittömiä totuuden etsijöitä puoleensa. Enemmistö pitäisi kirjaa ilmeisesti jälleen eräänä uutena ja outona teoksena, joka väittää olevansa ilmoitus, jollaisia on kirjaimellisesti sadoittain liikkeellä tänään. Kuulemme näistä ihmisistä harvoin, mutta heidän asenteensa voisi muuttua vuosiksi epäedulliseksi *Urantia-kirjaa* kohtaan. Kielteinen julkisuus – kunnioitetun julkisen hahmon pilkkaava tai yksinkertaisesti väheksyvä suhtautuminen – aiheuttaisi lukuisien puolisydämisten aloittelevien lukijoiden poistumisen hämmentyneenä. Näin menetettäisiin monia mahdollisesti erinomaisia uskovia, ennen kuin heillä oli mahdollisuutta oppia kirjan sisältämiä totuuksia.

Kansainvälinen vastuu. Mahdollisuudet barbaariin reagoiteihin useimmissa länsimaissa ovat vähäisiä, mutta niin ei ole muissa osissa maailmaa. Kyseessä olisi planetaarisen kansalaisuuden teko, jos kirjaa levitetäisiin niin viisaasti, että se omaksuttaisiin kaikessa hiljaisuudessa niissä maissa, joissa vastakkainen julkisuus voisi vääjäämättä johtaa vainoon.

MEDIAN YMMÄRTÄMINEN

Median luonne. *Urantia*-veljeskunta on johdonmukaisesti neuvonut lukijoita välttämään tuomasta nimeä *Urantia-kirja* esille missään tapahtumassa, joka voisi olla myös mediatapahtuma. Media on nopea, tehokas, voimakas ja aina nälkäinen uutisille. Kypsymättömälle valtiollemme on oireellista, ettei painettu tai radio ja tv-media korosta niitä asioita, jotka ovat yhteisöllemme hyviä. Hyvät uutiset eivät yleensä ole niin puoleensavetäviä kuin kiistakirjoitukset.

Mikä on uutisoinnin arvoista? Ne lukijat, joilla on ollut kokemuksia mediasta, kertovat jopa pienen kaupungin lehdessä olleen lyhyenkin artikkelin tulevan usein kopioiduksi useisiin muihin pieniin uutislehtiin, ja jos se on uutisoinnin arvoinen, niin myös kaapelipal-

velut löytävät sen. Uutismedia saattaisi kohdistaa kiinnostuksensa kolmeen kirjan tai järjestön peruspiirteeseen:

1. Kirjaa lukevan ”kuuluisuuden” kommentti haastattelun aikana.
2. Juttu, joka kuvaa *Urantia*-liikettä kulttina. Näin voisi käydä esimerkiksi jos vanhemmat luulevat poikansa tai tyttärensä tulleen ”aivopestyksi” uskomaan kirjan opetuksiin.
3. Yhteiskuntatieteilijät tai kiihkouskovaiset voisivat ottaa *Urantia-kirjassa* olevia erilaisia käsitteitä irti yhteydestään ja tulkita niitä väärin. Lehdistö ja media ovat kuin kotonaan käsitellessään erilaisten ryhmien tunteisiin vetoavia vaikutuksia.

Oheisjulkaisut. Lehdistö ja media saattavat tutkia, ennen viralliseen tiedottajaan tapahtuvaa yhteydenottoa, meidän oheisjulkaisujamme – päämajasta ja kentältä peräisin olevia uutislehtisiä; avoimia kirjoituksia ja menettelytapaselostuksia, joilla on saattanut olla laaja leikki; taide- ja multimediateoksia sekä opintoihin liittyviä apuvälineitä. Kuten julkaisukomitean puheenjohtaja usein muistuttaa: ”Jos päätämme viisaasti, mitä sisällyttämme julkaisuimme, on meillä vähemmän huolia siitä, millaisena yleisö näkee meidät.”

Milloin reagointi on välttämätöntä? *Urantia*-veljeskunnan ja paikallisten *Urantia*-seurojen virkailijat ja jäsenet ovat yksityishenkilöitä. Kenenkään ei ole pakko kertoa reporttereille mitään ryhmästä, jossa on jäsenenä. Meidän ei pidä antaa pelotella itseämme kolmenkymmenen sekunnin analyysiin viidennestä käänteentekevistä ilmoituksesta kelle tahansa, joka kantaa pressikorttia.

Loppujen lopuksi on suositeltavaa ja välttämätöntäkin sanoa, mitä ajattelee, mutta se päivä voidaan estää vuosikymmeniksi, jos hyväksymme menettelytavaksi kieltäytymisen antaa satunnaisia haastatteluja ja uutiskertomuksia. Meidän ei pidä tietenkään kieltäytyä, jos näyttää siltä, että reporterit kääntyvät vähemmän luotettavan lähteen kuin virkaan nimitetyn tiedottajan puoleen.

Reportterin menetelmät. On tärkeää oppia ja ymmärtää, kuinka reporterit tekevät juttunsa. Ensinnäkin he tekevät kotityönsä keräämällä kaikki saatavissa olevat tekniset ja tilastolliset tosiasiat. Toiseksi, kaikissa suurissa uutistaloissa on ”kirjallisuustiedosto” – heidän aiheeseensa liittyvä kokoelma kaikesta julkaistusta tiedosta. Seuraavaksi reporterit ottaa yhteyttä ulkopuolisiin henkilöihin – ”ekspertteihin” – todennäköisesti saadakseen mielipiteen kirjasta tai liikkeestä. Viimeiseksi he soittavat meille.

Haastateltavana olevan henkilön täytyy olla tietoinen kaikista reportterin yrityksistä johdattaa kohde antamaan halventavia lausuntoja uskonnoista, poliittisista systeemeistä tai henkilöistä. Reporterit painavat tai lähettävät sen, mitä todella sanottiin, ja haastatelta-

va kertoo yleensä aivan liikaa.

Julkisten suhteiden harjoittelu. Ymmärtäessämme, että reportteri varustautuu tosiasioin ennen kohtaamistaan haastateltavan kanssa, meille olisi eduksi alkaa harjoitella eri keinoja vastata viisaasti heidän tiedusteluihinsa.

Median kanssa turvallisesti ja tehokkaasti toimiva tiedottaja täytyy kouluttaa. Kokemattomat mutta hyvää tarkoittavat uskovat, keskustellessaan kirjan herkeistä alueista kokeneen reportterin kanssa, huomaavat olevansa selittämässä toivottomasti sotkeutuneena asiaa, jota enkelitkään eivät osaisi selittää epäuskoiselle. Nykyään löytyy vähän lukijoita, joilla on tarpeeksi tietoa sekä kirjasta että kristillisestä Raamatusta vastatakseen hienotunteisesti ja tarkasti. Muutamiin haasteisiin ei kannata vastata ollenkaan, toisiin surkeasti, jättäen voimaan vaikutelman, että kritiikki oli aiheellista.

Reportterit nostavat epäilemättä esille kysymyksen kirjan alkuperästä, juuri niin kuin se kiehtoo monia lukijoitakin. Kirja kohdistaa huomion joihinkin ilmoituksen antamisen puoliin, mutta se ei todennäköisesti riitä vastaamaan tutkivan kirjoittajan kysymyksiin. Lukijoiden keskuudessa lisääntyvät tarinat Forumin alkuperästä ja varhaisvaiheista ovat ristiriitaisia ja epäluotettavia. Olisi pidettävä mielessä se, että noista tapahtumista kertovat toistuvat tarinat, joita ei enää kukaan ensikäden näkijä ja kokija voi varmistaa tai korjata, eivät ehkä palvele ilmoittajien hengellisen tehtävän parhaita etuja.

Jos kuitenkin kaiken mahdollisen vastakkainasettelun välttämisen jälkeen epäonnistumme ja lehdistössä meitä pilkataan tai suhtaudutaan ennakkoluuloisesti, olisi viisainta harkita tarkasti minkä tahansa antamamme vastauksen seurauksia.

Suurin saavutuksemme? Entinen Urantia-veljeskunnan presidentti, puhuessaan kolmivuotiskauden valtuutettujen kokouksessa, antoi tilanearvion yhdeksän vuotta julkaisemisen jälkeen. Se on edelleen voimassa:

”Mahdollisesti se, mitä olemme estäneet tapahtumasta, on meidän ensisijainen saavutuksemme, koska siitä huolimatta, että olemme antaneet *Urantia-kirjan* vaikutusvaltaisten henkilöiden käsiin, ei se ole aiheuttanut haitallista tai epätoivottua julkisuutta. Sensaationtavoittelu ei siksi ole laskenut sen arvoa. On melkein uskomatonta, että tähän päivään mennessä ei kukaan fanaatikko tai joku motiiviltaan pahanilkinen ole nousut esiin kaatamaan tai heikentämään suurta sanomaa, jota olemme tuomassa. Meidän on ylläpidettävä valpautta fanaattisia yksilöitä tai ryhmiä kohtaan, jotka saattaisivat tuoda meille epämieluisaa julkisuutta tai oikosulkea meidän pitkän tähtäimen kehityssuunnitelmamme.”

JOHTOPÄÄTÖS

Koska tulee aika hankkia kirjalle julkisuutta? Julkisuuden viivyttämisen tarkoitus ei ole vain välttää riitoja – silloin saisimme odottaa ikuisesti. Jonakin päivänä tulevaisuudessa tulee aika julistaa ilmoitusta julkisesti. Kysykäämme: Missä olosuhteissa olisi viisasta mainostaa kirjaa ja ottaa kiistelyn riski? On ehdotettu, että aika on silloin,

1. kun erinomaisia opiskelijoita on lukuisasti selittämässä ja puolustamassa ilmoitusta,
2. kun vakiintuneita ja kypsiä opintoryhmiä on perustettu tuhansittain,
3. kun opettajia ja johtajia on koulutettu tuhansittain ottamaan vastaan tiedonhaluisten lukijoiden kasvavan tulvan,
4. kun yksittäinen paikallinen vastakkainasettelu ei pysty vaarantamaan ilmoituksen tehtävää,
5. kun käännökset kaikille pääkielille ovat valmistuneet,
6. kun uskovat ovat valmistelleet maallisten instituutioiden maaperän hyvin ja yhteiskunnan yleisesti, täydemmän ilmoituksen vastaanottamiseen,
7. kun löytyy ylivoimainen yhteisymmärrys, yksimielisyys ryhmäviisauden avulla; silloin on koittanut mainostamisen aika.

Evoluutionmukainen eteneminen. Tässä on lopuksi muutamia *Urantia-kirjan* viisauden sanoja:

Mutta Jeesus antoi Pietarille aina saman vastauksen: ”Ole kärsivällinen, Simon. Edisty. Emme ole yhtään liian valmiita sitten, kun Isä kutsuu.” [1534:2] Pietari ja Jaakob tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat: ”Olemme valmiit – lähtekäämme ottamaan valtakunta haltuumme.” Tämän Jeesus vastasi: ”Olkoon viisautenne innostuksenne veroista, ja hyvittäköön rohkeutenne sen, että olette tietämättömiä.” [1579:1]

”[M]uistakaa, ettei valtakuntani tule metelillä eikä hälinällä, vaan pikemminkin sen pitää tulla sen suuren muutoksen kautta, jonka Isäni silloin on saanut aikaan sydämessänne ja niiden sydämessä, jotka on määrää kutsua liittymään joukkoonne valtakunnan neuvoskuntiin.” [1533:3]

Tämän prosessin kautta, joka väbitellen muuttaa ihmisen tahtoa ja sillä keinoin vaikuttaa ihmisen päätöksiin, Mikael ja hänen työtoverinsa niin ikään hitaasti mutta varmasti muuttavat koko ihmiskunnan – sosiaalisen ja muunlaisen – kehityksen kulun. [1863:5]

On aina vaikeata taivuttaa evolutionaarisia mieliä yhtäkkiä ottamaan vastaan edistynyttä ilmoitettua totuutta. Ihminen on evolutionaarinen luotu, ja hänen tulee saada uskontonsa pääasiassa evolutionaarisin menetelmin. [1011:17]

Ette koko Paratiisiin-nousunne aikana voita koskaan mitään sillä, että yritätte kärsimättömästi välttyä säädetyn ja jumalallisen suunnitelman mukaisen tien läpikäymiseltä turvautumalla oikoteihin, omiin keksaisuihin ja muihin konsteihin muuttuaksenne entistä paremmiksi täydellisellä tiellä kohti täydellistymistä ja ikuista täydellisyyttä. [846:4]

Joulukuussa 1983 □

Kääntänyt Martti Vanninen

Miksi opintoryhmät ovat tärkeitä?

RICK LYON

Opintoryhmäkomitean puheenjohtaja

Vaikka uskonnossasi onkin kysymys henkilökohtaisesta kokemuksesta, on sängen tärkeää, että sinuun vaikuttaa tietoisuus siitä, että on olemassa suuri määrä muita uskonnollisia kokemuksia (muiden ja erilaisten kuolevaisten toisistaan poikkeavat tulkinnat), jotta voisit estää uskonnollisen elämäsi muuttumisen minäkeskeiseksi – rajoittuneeksi, itsekkääksi ja epäsosiaaliseksi. [1130:2]

Tuo lainaus *Urantia-kirjasta* kertoo meille uskoakseni siitä, miksi opintoryhmät ovat tärkeitä ja toivottavampia kuin muunmuotoiset uskonnolliset tai hengelliset kokoontumiset ja ovat taatusti hyödyllisempiä kuin yksin tapahtuva opiskelu. Pienissä ryhmissä ihmisillä on mahdollisuus pitää henkilökohtainen uskonnollinen kokemuksensa ja altistua samalla kokemuksille, joista muut kertovat. Tämä altistuminen muille kokemuksille on henkilökohtaisen kasvumme kannalta hyväksi. Pienistä ryhmistä on hyötyä dogmaattisuuden ja monien organisoitujen uskontojen piirissä nykyään vallitsevan ja hengellistä kasvua tukahduttavan rajoittavan ilmapiirin torjumisessa.

Opintoryhmät ovat tärkeitä monista muistakin kuin kirjan älyllisen opiskelun syistä. Opintoryhmän päätarjoituksena tulisi olla ensiksi *Urantia-kirjan* opetusten opiskelu, sillä emme voi elää opetuksia, ellemm tiedä, mitä ne ovat. Opintoryhmät voivat opettaa meille, miten opetuksia eletään sitä kautta, että ensin löydetään kirjaan sisältyvät ideat ja käsitteet ja sitten jaetaan noihin totuuksiin liittyviä elämäkokemuksia ryhmän muiden jäsenten kanssa. Yksi tärkeä näkökohta ystävien kanssa tapahtuvassa oppimisessa on se, että opitaan soveltamaan käytäntöön *Urantia-kirjasta* löydettyjä käsityksiä, eli sitä, miten todella elämme opetuksia päivittäisessä elämässämme ja miten jaamme näitä käsityksiä tavalla, joka rohkaisee muita löytämään Jumalan tahto ja elämään sen mukaan. Opintoryhmät opettavat meille lisäksi menetelmiä, joihin turvautuen välitämme opetukset miellyttävällä tavalla niille ympärillämme oleville, jotka eivät ole niitä vielä löytäneet. Oletko koskaan pannut merkille, miten vaikeaa kirjaan tutustuttaminen voi olla, mutta miten helppoa on kertoa kirjan sisältämistä käsityksistä? Opintoryhmät antavat meille mahdollisuuden harjoitella oppimista, elämistä ja opetusten jakamista. Opi opetukset, elä opetuksia ja kerro niistä.

Yksilöistä puhuen *Urantia-kirjaa* opiskelevien ryhmien tärkeys voi piillä tarpeessamme ymmärtää paremmin opetuksia ja jakaa hengellisiä kokemuksiamme ja solmia ystävyysuhteita samalla, kun saamme rohkaisua ja tukea siitä, että olemme yhdessä ja vuorovaikutussuhteissa lukijatovereihin. *Urantia-kirjan* opintoryhmään osallistuminen voi toimia henkilökohtaisen hengellisen kasvun voimistajana, sillä se mahdollistaa *Urantia-kirjan* syvällisen opiskelun muiden seurassa ja

saattaa lukijoita yhteen kanssakäymisen ja palvelun merkeissä. Liian harvat meistä ovat niin onnekkaita, että myös puolisomme on kirjan opiskelija, jonka kanssa voi keskustella ilmoituksesta. Opintoryhmät voivat antaa meille tämän henkilökohtaisen suhteen, joka kotoamme puuttuu. Mitä hyötyä on siitä, että omaa kaikista tietämyksestä mahtavinta, mutta ei voi jakaa sitä kenenkään kanssa? Löydämme Jumalan ja kasvamme hengellisesti emme pelkästään sillä keinoin, että Jumala opettaa suoraan meitä, vaan myös sillä, että olemme läheisessä yhteydessä kaltaisimmee.

Joidenkuiden mielestä opetuksia voi oppia ihan riittävästi niitä kodin yksityisyydessä opiskellen. Tämä näkökanta ei ota huomioon ryhmän tasapainottavaa ja korjaavaa vaikutusta yksilöllisiin mielipiteisiin eikä ryhmään osallistumisen kannustavaa ja hengellisesti tukevaa vaikutusta. Vuosikaudet kirjaa yksikseen opiskelleet kertovat usein, että kun he ryhtyivät opiskelemaan muiden kanssa, tuntui kuin olisi lukenut laajennettua versiota samasta kirjasta. Muiden seurassa opiskeleminen tuntuu valaisevan merkityksiä ja käsitteitä, jotka yksikseen opiskeltaessa jäivät monasti huomaamatta. Löysin *Urantia-kirjan* vuonna 1978. Olen menet kerrat sanonut opintoryhmässä: ”Arvatkaas mitä, olen lukenut tämän kohdan sata kertaa, mutta en ole koskaan ennen nähnyt tätä lausetta.”

Rodan Aleksandrialainen puhui ryhmään kuuluminen hyödyllisyydestä sanoessaan: *Monet yleävät inhimilliset impulssit kuolevat siksi, ettei ole ketään kuulemassa niiden julkituloa. Ihmiselle ei totisesti ole hyväksi olla yksin. [1775:7]*

Rodan lisäsi, että rikastutamme sieluamme liittämämme hengelliset omaisuuserämme yhteiseen omaisuuteen, että vältyimme sortumasta näkemysten vääristymiseen, kannanottojen ennakkoluuloisuuteen ja arviointien ahtauteen, ja että pelko, kateus ja omahyväisyys estyvät sillä, että on läheisessä yhteydessä muihin ajatusmaailmoihin (1776:1). Jeesus sanoi apostolille: ”*Ettekö ole lukeneet kirjoituksista kohtaa, jossa sanotaan: 'Ei ole ihmisen hyvä olla yksinensä. Kukaan ei elä itsellensä?' – Ja enkö lähettänytkin teitä opettamaan aina kaksittain, jottette tuntisi oloanne yksinäiseksi ja joutuisi eristyneisyyden ikävään ja surkenteen? – Luottakaa siis ja uskokaa toisiinne.*” [2055:2] Muuan Voimallinen Sanansaattaja kirjoitti Korkeinta kuvaillessaan: *Ihminen voi löytää Isän omasta sydäimestään, mutta Korkeinta hänen on etsittävä kaikkien muiden ihmisten sydäimestä. [1290:9]*

Opintoryhmät tarjoavat tilaisuuksia tämän ilmoituksen tulevien opettajien ja johtajien kehittää taitojaan ystävällisessä ja suopeassa ilmapiirissä. Yksi opintoryhmän tavoitteista on muodostaa lisää opintoryhmiä. Ryhmälle tulisi olla suuri ilonaihe se, että joku sen jäsenistä päättää irtautua ryhmästä ja perustaa oman ryhmänsä. Opintoryhmät tekevät meille mahdolliseksi tuoda julki ajatuksiamme ja ideoitamme opetuksista

ystävien kesken vallitsevassa turvallisessa ja kodikkaassa tilanteessa. Opintoryhmät vahvistavat uskoamme ja uskomuksiamme sillä, että olemme yhteydessä samanimielisiin henkilöihin, jotka hyväksyvät meidät. Se on vahva luottavaisuuden rakentaja sellaisten tilanteiden varalta, jolloin yritämme tuoda opetuksista peräisin olevia ideoita keskusteluihin niiden kanssa, jotka eivät vielä ole löytäneet tätä ilmoitusta.

Tuntuu erittäin hyvältä nähdä opetusten elävän toisessa henkilössä. Opintoryhmät tekevät sen mahdolliseksi. *Urantia-kirja* kertoo meille jäsenyydestämme valtavassa kosmisessa yhteisössä. Opintoryhmät suovat meille paremman tuntuman osallisuudestamme tässä kosmisessa yhteisössä sillä, että kuulumme pienempään uskovien ryhmään, joka on kuitenkin suurempi kuin itse olemme. Yksilöllinen opiskelu johtaa monet kerrat eristyneisyyden tai ainokaisuuden tuntemuksiin, mikä ei ole hyväksi itsellemme eikä maailmalle. Opintoryhmään osallistuminen lataa uudelleen hengelliset paristomme. Se auttaa meitä muistamaan, mikä elämässä on tärkeää.

Jokaisen yksilön kannalta tärkeintä on se, että kuuluminen ja osallistuminen näitä opetuksia opiskelemaan

ryhmään tuo yksilön lähemmäksi Jumalaa, Isäämme, ja lyhentää aikaa, jonka jälkeen kirjaimellisesti seisomme hänen edessään. Seuraava lainaus kirjan tekstistä liittyy avioliittoon, mutta uskoakseni se on sovellettavissa myös opintoryhmiin:

Ja jos kykenette rakentamaan tällaisia luotettavia ja tuloksellisia inhimillistä yhteenkuuluvaisuutta edustavia pienyksiköitä, niin maailma on, sitten kun nämä kerätään yhdeksi kokonaisuudeksi, näkevä suurenmoisen ja kunniakkaan sosiaalisen rakennelman: kuolevaisten kypsyydestä kertovan sivilisaation. Senkaltainen ihmisten sukukunta saattaisi jo alkaa tajuta jotakin siitä, mitä Mestarinne ihanne ”raubasta maan päällä ja hyvästä tahdosta ihmisten kesken” merkitsee. [1777:1]

Opintoryhmät ovat tärkeä osa viidennen käänteentekevän ilmoituksen opetusten maailmanlaajuista levittämistä. Kommunikoidessaan ja jakaessaan keskenään kokemuksia opintoryhmien maailmanlaajuisen yhteisön piirissä tämän ilmoituksen opiskelijat tulevat taatusti muuttamaan maailman. Tämä kaikki lähtee liikkeelle kuitenkin yhden ryhmän – sinun ryhmäsi – muodostamisesta. Haluatko muuttaa maailmaa? Aloita siis tänään opintoryhmä! □

Kääntänyt Seppo Kanerva

TILAUSHINNAT

IUA Journal on luettavissa verkkosivuilta <http://www.urantia-iaa.org/links.htm> ilmaiseksi. Suomenkielinen versio on luettavissa Suomen Urantia-seuran verkkosivuilta <http://www.urantia.fi/>.

Lehden tilaushinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus: 18 €
Irtonumerot: 4,50 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille IUA Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

JOURNAL ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat JOURNALin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. JOURNAL ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka JOURNAL pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset muutokset. JOURNAL on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa yhteyttä JOURNALiin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista JOURNALissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken International Urantia Association JOURNALille tarkoittamanne postin ja artikkelitarjoukset Journalin Phoenixin-osoitteeseen. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan toimittajalle <guyperron3@sympatico.ca>.

Kansainvälinen Urantia-yhdistys ja International Urantia Association JOURNAL ovat keskinäisessä riippuvuussuhteessa Urantia-säätiön, *Urantia-kirjan* alkuperäiseen julkaisijaan, kanssa. Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä tai IUA JOURNALista, ota yhteyttä Journalin Phoenixin-toimistoon.

Kaikki suoraan tai epäsuorasti esitetyt tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten tai IUA Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Alkuperäisessä englanninkielisessä lehdessä on runsaasti värikuvia, jotka on kopioteknisistä syistä jätetty pois suomennoksesta.

© 2005 Kansainvälinen Urantia-yhdistys

IUA Journal
P.O.Box 82308
Phoenix, AZ 85071-2308
USA